

Kıbrıs'ta SOSYALİST GERÇEK

Siyasi Gazete

Ekim 2004, Yıl 8 Sayı: 132 - Fiyatı: 750,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

ANKARA VE DENKTAŞ'LA HÜKÜMET OLMAZI!

DP REJİMİN

BEKÇİSİDİR

- 🦁 17 Aralık'a giderken Denktaş ve Ankara Kuzey'de kaosa oynamaktadır.
- 🦁 CTP-DP hükümetinde Ankara-Denktaşlar'a güvenen CTP şimdi ne yapacak?
- 🦁 14 Aralık seçimlerine giderken "Barış yanlılarının birliğini" reddedenler, olası bir erken seçimde ne yapacaklar?
- 🦁 Kaostan çıkış, Barış Güçleri'nin "Mücadele Bloğundan" geçer.

**SOSYALİST
GENÇLİK EKİ
GAZETENİZİN
ORTASINDADIR**

Neler Oluyor Neler?	Sayfa 3'te
Londra Mektubu Ahmet Önal	Sayfa 4'te
Nazlıca Nazlı Şahin	Sayfa 6'da
Parka Ziya Çelik	Sayfa 7'de

Ortak vatan yaratmak, ortak mücadeleden geçer!

Kıbrıs Sosyalist Partisi Merkez Komitesi son hükümet krizi ve yeni hükümet kurma çalışmalarını değerlendirerek bir basın açıklaması yaptı. KSP Genel Sekreteri Kazım Öngen imzasıyla yapılan açıklama aynen şöyle:

HÜKÜMET SORUNUNU BARIŞ GÜÇLERİ ÇÖZER

24 Nisan sonrası barış güçlerinin yaşadığı travma sürerken "Hükümet krizi" yeni bir boyut almıştır. Yıllarca UBP-Denktaş ittifakının yarattığı yıkımdan bıkan halkımız statükonun devamına yol açacak oluşumları asla istememektedir.

Halkımızın "kendi kendini yönetme ve barışa ulaşma" istenci tüm yakıcılığıyla devam etmektedir. Maalesef bu gün hükümette olan CTP-DP hükümeti halkımızın istençlerinden uzak politikalarla zaman yitirmiştir. Bu hükümet yapısıyla, bir başka ifadeyle "Denktaşlarla ittifakla" halkımızın kendi kendini yönetme ve çözüme ulaşma yönünde önü tıkalıdır. Bu gerçekler ortada iken DP ile koalisyon, halkın istençlerine hiç bir olumluluk katmayacaktır. Halkın temel beklentileri olan "kendi kendini yönetme ve çözüme ulaşma" istencine CTP samimi olarak bağlı ise yapılacak tek iş "barış yanlılarının" hüküme-

tini oluşturmaz. Bu zorlanmalıdır. Eğer arzu edilen sayıya ulaşılamayıp erken seçim gündeme gelecekse bile, o zaman 14 Aralık seçimlerindeki tarihi hata tekrarlanmamalıdır. Tüm barış yanlısı güçler aynı çatı altında seçime girmelidirler. Halkımızın temel hedeflerini kendine rehber alan BMBP, bunun öncülüğünü yapabilecek konuma gelmelidir.

Tüm barış yanlısı partiler, Denktaşlarla ve Tayyip Erdoğan'la Kıbrıs Türklerinin beklentilerinin örtüşmediğini görerek ortak hareket etmelidirler.

Kıbrıs Sosyalist Partisi, dar parti ve koltuk çıkarlarının halkımızın mücadelesine zarar verdiğini yeniden vurgular, ortak mücadele için her türlü işbirliğine hazır olduğunu kamuoyuna yeniden ilan eder.

**Kıbrıs Sosyalist Partisi
Merkez Komitesi (a)
Genel Sekreter
Kazım Öngen
15 Ekim 2004**

BOMBALARIN ARDI ARKASI KESİLMİYOR

11 Ekim'de Ledra Palace'ın Rum barikatında farkedilen bombalı paket gündeme oturdu. Pakete sarılı süt kutusunun içinde ve üzerinde Türkçe yazıların yazılı, İzmir imalatı olduğu iddia edilen bombalı paket, bomba imha ekiplerince füyeyle patlatılarak imha edildi. Bu bombalar ne ilk ne de son. Dev mitingler döneminde de meydanlara bombalar konmuştu. Gönyeli'de Lefkoşa'yı havaya uçurabilecek kadar patlayıcı

taşıyan bir araç terkedilmiş olarak bulunmuştu. Ay Mamas kilisesi de bombalanmıştı. Şimdi de Ledra Palace barikatına bomba kondu. Bombalar ve bombacılar görevlerini yapmaya devam ediyorlar. Bizler bu bombaları daha önce de gördük. Emperyalizmin böl ve yönet politikaları çerçevesinde iki halkı birbirine kırdırmasında bombalanan camileri ve kiliseleri de biliyoruz.

Kirli çıkarlar için Amerikan mermileri ile birbirleriyle savaştırılan Kıbrıslıları hiç unutmamak. Şimdi yine bu tür oyunlarla karşı karşıyayız. Amaç ister kafa karışıklığı yaratmak, ister gündemi değiştirmek, ister iki halk arasında yine düşmanlık tohumları ekmek olsun, artık emperyalizmin ada üzerindeki oyunlarını gören Kıbrıs halkı bu tür provokasyonlara gelmeyeceklerdir.

KİM KİMİ VURUYOR?

1996'da bayrak direğine tırmanırken vurularak öldürülen Rum genci Solomu'nun öldürülme emrinin bu kez de BDH Girne Milletvekili Halil Sadrazam tarafından verildiği iddia edildi. İddia sahibi ise, bavulundaki kaçak telefonlarla yakalanan, Interpol tarafından kırmızı bültenle aranan Kenan Akın. Böylesi bir dönemde bu türden iddiaların ortaya atılmasının amacı nedir? Hükümet kurma çalışmalarıyla ilgili olabilir mi? Ya da Kenan Akın'ın telefon

kaçakçılığı meselesi mi bunda etkili oldu? Dönemin Barış Kuvvetleri Komutanı Hasan Kundakçı neden işin dışında bırakılıyor? Hasan Kundakçı kimdir? Türkiye'nin dört bir yanında halkın, devrimcilerin kanına giren tescilli bir faşist midir yoksa vatan millet uğruna çalışan yiğit bir asker mi? İnsanlar sıkıştıklarında neden sık sık bu tür olayları ortaya atıyorlar? Mesela bu tür adamların ağzından Kutlu Adalı cinayetiyle ilgili pek bir şey duyamazsınız.

Gündeme getirmezler. Bildikleri varsa da halktan gizlerler. Bunlar faşist katliamlara ve de katliamlara "bravo" çekerken, Mişaulis ve Kavazoğlu ile ilgili de ağızlarını açıp tek kelime edemezler... Sorular, sorunlar çok fazla... Gündemi değiştirmek mi, yoksa hem gündemi değiştirip hem de kendi üzerlerindeki bakışları azaltıp kısmen de olsa rahatlatmak mı acaba bu insanların dertleri? Ne dersiniz?

DENKTAŞ YİNE KÖPÜRDÜ

R. Denktaş veto yoluyla TC ege-menlerinin AB hayalinde etkili

olmaya çalışan Rum yönetimi lideri Papadopoulos'a verdi veritirdi; "Buna hayasızlık ve kendini bilmezlik derler". Denktaş 8 sayfalık açıklamasında "AB'nin kucağına aldığı bu bebeğin altındaki pisliği, işlediği cinayetleri, kanunsuzluğu ne zaman inceleyeceğini" sorguladı. İnsanın aklına KKTC'nin hukuksuzluğunu, pisliklerini kimin ne zaman incelemesi gerektiği de gelmiyor değil. Bir ülkede cinayet işleniyor ve fail-

leri bulunamıyorsa, faili bulamayan kurum da suçludur. Bir ülke mafyanın at oynattığı alan olduysa, buna izin veren devlet mekanizması da suçludur. Bir ülkede istenilen yerde bomba patlatılabiliyorsa, bu devletin de suçudur. Dedik ya insan sormadan edemiyor; "KKTC'nin altındaki pisliği kim ne zaman temizleyecek" diye... Dinime söven Müslüman olsa diye bir söz vardır. Bu söz de gideceği yere gitsin...

Başyazı BU SENARYO DA ÇÖKTÜ

14 Aralık seçimleri sonrası "DP'li bir hükümete" sarılan CTP, bu gün geline aşamada kendini sorgulamak zorundadır. Rejimin bekçisi olan ve "Baba Denktaş'tan" talimat alan oğul Denktaş, barış güçlerinin önünü kesmek için, BDH'lı formüle "hayır" demiştir. Aynı oyunu TKP ve BKP için de oynamıştır.

Amaç belli;

Kıbrıs Rum yönetimi ile TC'nin pazarlık yürüttüğü 17 Aralık sürecinde, Kıbrıs Türk barış güçlerini etkisizleştirmektir.

Bu senaryo Ankara'da çizilmiştir.

"Hangi Ankara mı?"

Hiç farketmiyor. Ha Tayyip, ha "Derin Devlet". Bu sorunun cevabını CTP kurmayları versin.

Belli ki Kuzey Kıbrıs yeni bir kaosa sürükleniyor. Geçmişten ders alıp, önlemler alınmazsa kaos halkın aleyhine dönecektir.

CTP'nin koltuk sevdası, Akıncı'nın bencil egosu yine "birliğin" önünde en büyük engel olarak durmaya devam ediyor.

Çıkış belli.

Gerek Kıbrıs sorununa bakış, gerekse hükümet oluşumu, "anavatanların" çizgisiyle aşılamaz. Ne de emperyalistlerin çözümleriyle.

Tek çıkış, halkın birliğini ve ortak önderliğini oluşturmaktır.

PAZARLAYIN BAKALIM DAHA NEREYE KADAR PAZARLAYACAKSINIZ!!!

Otelciler birliği onursal başkanı Aziz Kent, güney Kıbrıs turizmcilerine çağrı yaparak, "Kıbrıs'ı birlikte pazarlamayı" önerdi. Kent, yaptığı açıklamada, el birliği ile çalışılır ve Kıbrıs bu tarzda bir hareket ile pazarlanırsa, turizmde patlama yaşanacağını belirtti.

İşte burjuvazinin niyeti...

Burjuvazi, çıkarı için anasını bile pazarlamaya hazırdır kaldı ki Kıbrıs'ı. Burjuvazinin herşeyi pazarlayabileceğini tüm dünyada görüyoruz.

Her durumu azami kâr gözüyle gören ve sınıfının temeli bu olanların yapacakları başka birşey de yoktur zaten.

İnsandan tutun madenlere, ülke iktidarından tutun onura, namusa kadar herşeyi pazarlar bunlar.

Kâr elde etsin, kendisini bile pazarlar, pazarlıyorlar da...

Kıbrıs'ı pazarlayacaklarmış...

Bu ne demektir?

Ormanlar gene kaza sonucu ya da "PKK'nin hain saldırılarıyla" yakılacak...

Yakılan yerler boş mu kalacak?

Eh, madem yandı, alanlar boşa gitmesin, hem ülke ekonomisi de gelişsin diye oteller yapılacak.

Bu işin sadece bir boyutu...

Bin bir boyutu var bu işlerin.

İşte ülkeyi el birliği ile pazarlamanın ana mantığı...

Bakalım iktidarlar bu işe ne diyecekler?

Sosyalist AKEL ve CTP ülke ekonomisinin gelişimini düşünecekler elbette (vatandaşın ekonomik gelişimi değil, belli bir zengin azınlığın gelişimi, refahı).

Sizlere kolay gelsin...

Pazarlayınız bu memleketi el birliği ile...

Bağımsızlığı pazarladığınız gibi...

Neler oluyor neler?

Kıbrıs Cumhuriyeti Hukuk Dışı Oluyor

Ferdi yoldaş ve bazıları bu sıralarda Kıbrıs Cumhuriyeti'nin (KC) 1960 KC'si olmadığını, 1960 KC'sinin 1963-64'de yıkılmış olduğunu keşfettiler!

Günaydın!

İyi ama, bir de şu meşhur uluslararası hukuk var. BM diyor ki bu KC, uluslararası hukuka göre 1960 KC'sinin temsilcisidir!

Ve de şu meşhur strateji var: 'BM çatısı altında, görüşmeler üzerinden, federal ve AB üyesi birleşik bir Kıbrıs' elde etme stratejisi!

Bu iş sadece hukuk işi değildir. Siyasetle ilgilidir. Aynı zamanda etikle ilgilidir. Pinoşet de tanınırdı ama onun gaspçı olduğu biliniyordu....

Tüm bunlar ne işe yarıyor? BM'nin Pinoşet gibi rezilleri bile 'tanıdığını' ispatlamaktan başka? BM'nin ABD hegemonyasında bir rezillik örgütüne dönüştürüldüğünü ispatlamaktan başka? Niye bunu ilan etmiyorsunuz Ferdi ve diğer yoldaşlar? Niye 'BM çatısı altında' siyasetini terk etmiyorsunuz? Niye Anti-Emperyalist Birleşik Cephe siyasetini kabullenmekten kaçınıyorsunuz?

Kaldı ki 1960 KC'si bile sömürgelerin bağımsızlığı prensibine ters düşmektedir. İngiliz üsleri korunmakta, üç yabancı ülkeye KC üzerinde garantörlük hakları verilmektedir. Bu ne biçim BM'dir! Tüm BM önerileri bu Kıbrıs düşmanı, İngiliz ABD çıkarına olan durumu onaylayan önerilerdir. BM çatısı altında nereye gidecek bu ülke?

KKTC Hukuk Dışı Olabilir Ama Hükümetimiz Hukuk içi??

Bizce 1960 KC'si hukuk dışıdır -geçtim 1963-64 sonrasının KC'sinden! Sömürgelerin bağımsızlığı prensibini ayaklar altına alan bir hukuksuzluktan müzdarıptır.

İyi ama ya bugün Kuzey'de var olan yapılanma? Bugünün KC'sinin hukuksuzluğu üzerine ders veren Ferdi ve diğer yoldaşlar nasıl olur da kendilerinin de hükümetinde oldukları bu yapılanmanın hukuki durumu hakkında bir söz etmezler?

Gerçekçi olalım. Kıbrıs bir bütün olarak emperyalist güç dengesi temelinde ortaya çıkan ve var olan bir hilkat garibesidir. Kuzey ve Güneyi'nde hukuksal bir durum yoktur. Tüm ve en basit hukuk prensiplerinin ayaklar altına alınması anlamına gelmektedir. En basit burjuva hukuk prensibi olarak mülkiyet hakkı ayaklar altına alınmaktadır, var olan yapılar böyle yaşamaktadır. İngiliz üsleri, Türk ve Yunan askerlerinin üstünde oturduğu topraklar, Rumların el koyup tapulandırdığı topraklar, Türklerin el koyup tapulandırdığı topraklar, göçler üzerinden mal kaybı ve mal edinmeler. Kıbrıs'ta ne hukukundan bahsediyoruz? Burjuva hukukun en temel unsuru bile emperyalizm tarafından, onlarla birlikte iş yapanlar tarafından ayaklar altına alınmıştır. Hukuksuzluk esastır Kıbrıs'ta. Veya işte hukuk emperyalizmin güç dengeleri hukuku, yani hukuksuzluk, yani dayatma siyasetidir.

Tüm bunlar dururken, tüm bunlara uyum halinde faaliyet yürüten BM ve AB ile el ele, Kuzey'in ve Güney'in egemenleri ve de onların kuyruğu pozisyonundaki CTP-AKEL ve diğerleri bu uyum içinde kendilerine yontma derdindeyken ne hukuku gelecek bu ülkeye?

Orman hukukundan başka!

Kıbrıslılar akıllarını başlarına almazlarsa, bize sunulan alternatifler katliam alternatifleridir. Buna karşı tüm halkımızın el ele vermesi gereklidir.

CTP'li yoldaşlar KC'nin hukuksuzluğu konusunda kuru sıkı atacaklarına, Kıbrıs'taki emperyalizmin orman kanununa karşı tüm yurttaşların birliğini oluşturmaya kafa yormalı, o amaçla iş başı yapmalıdırlar.

Annan Planı değil. Anaların Planı değil. Bizim planımız!

Bu küçücük adada, bu küçücük ve güçsüz halimizle ya ele ele verir ve tüm emperyalistlere karşı ortaklık yaparak onlara karşı durup onları al aşağı ederiz, ya da Kıbrıs'ta orman kanunu varlığını sürdürür. Ormanda acıkan kurdun ve de tilkinin ne yapacağı da iyi bilinir! Bilmem-görmemle bu sonuca son verilemez!

Tüm partilerimiz emperyalizme karşı güçlerini birleştirmeli, onlara karşı, onların ülkemizdeki çıkarlarını yok etmeyi hedefleyen bir siyasi çalışma içine girmelidirler!

Bu çalışmanın başlamasını önleyenler, bu çalışmanın gelişmesini ve zaferini önleyenler ellerini kana bulama hazırlığı içindedirler! Kıbrıslı kanına!

İster iste, ister isteme. Siyaset sizin isteğinize göre sonuç verseydi, çoktan anlaşma olurdu. Değil mi ama? Siyasetçiler isteklerine göre değil, elde ettikleri sonuca göre değerlendirilirler. Siyaset pratik sonuç sanatıdır. İstek değil! Niyet değil!

Çıkmaz Ayın Son Çarşambası'na!

Nazım Beratlı Kıbrıs'ta sosyalizmi kurmak isteyenlerin sosyalizmi kursa kursa çıkmaz ayın son Çarşambası'nda kurabileceklerini ilan etti.

Bir bildiği var elbet. Kendisi ve yoldaşları sosyalizmin zaferi değil de yenilgisi için çalışıyorlar ya. Demek istiyorlar ki biz varken 'nah kurarsınız sosyalizmi'!

Farkındayız be Nazım!

Sendikalarımızı, halkımızın çeşitli örgütlerini sizler gibi sosyalizm düşmanları, veya açık seçik burjuvalar (hem de şovenist türleri) kontrol altında tuttukça biz sosyalizmi kuramayız. Ama kendine ve o tiplere o kadar fazla güven duyma. Al aşağı edeceğiz sizleri elbet. Çünkü ve işin aslında, sosyalizmin zaferi zorunluluktan kaynaklıdır. Kaçınılmazdır. Kapitalizmi korumak isteyenlerin işi 'Çıkmaz Ayın Son Çarşambası'na' kalmıştır. Tüm çabaları boşadır.

İnternet üzerinden meta olmayan meta satışları nasıl gidiyor bu aralar Nazım? Bilge yoldaş?

Mağusa Göçmenler Hareketi'nden Kampanya

● Mağusa Göçmen Hareketi kapalı Maraş'ın sahiplerine geri verilmesi ve aynı zamanda Kıbrıslı Türklerin ekonomik izolasyonunun kaldırılması için Avrupa Birliği nezdinde bir kampanya başlatıldı. Bu çerçevede Kıbrıs Sosyalist Partisi'ne de bu ortak deklarasyona imza atması için çağrıda bulundu. Durumu değerlendiren Kıbrıs Sosyalist Partisi Merkez Komitesi 15 Ekim 2004 tarihinde Mağusa Göçmenler Hareketi'ne cevaben gönderdiği yazıda kampanya ile ilgili düşüncelerini şöyle açıkladı:

Değerli vatandaşlar,

Bizden Mağusa göçmenlerinin evlerine dönme kampanyasına destek istediğiniz için teşekkür ederiz.

Açıkça ifade etmek isteriz ki partimiz böyle bir harekete hiçbir zaman karşı değildir.

"KKTC"ye AB tarafından mali yardım yapılmasına da karşı olmadığımız gibi "KKTC"ye serbest ticaret yapma hakkının verilmesine de karşı değiliz. Fakat "KKTC" hükümetinin bunları elde etme uğraşlarını partimizin desteklemediğini göreceksiniz.

Bunun sebebi ülkemizin iki tarafındaki egemen çevrelerin Kıbrıs sorununu "BM gözetiminde iki toplumun liderlerinin görüşmesiyle federal, bağımsız ve AB üyesi birleşik bir Kıbrıs" elde ederek çözme siyasetine uygun olarak kendilerinin ve müttefiklerinin ellerinde olan ekonomik, askeri, diplomatik ve siyasal güçleri birbirlerine karşı kul-

landıkları, ve yabancılara taviz üstüne taviz verdikleri gerçeğini bilmemizdendir.

Böyle bir çözümün kazanılmasına bizim itirazımız yoktur. Fakat bu sınırlar içerisinde çalışmanın halkımızı ve ülkemizi böldüğünü biliyoruz. Eğer problemimizi çözmede bu burjuva emperyalist strateji kullanılırsa başka bir şey elde etmek imkansızdır. Tarihimiz, sorunumuzu BM gözetimindeki burjuva emperyalist Annan planı ile çözme uğraşı olan son aşama da dahil olmak üzere, bunu kanıtlar.

Partimiz, iki taraftan birinin egemenlerini bu strateji temelinde bir çözümü elde etme çabalarında desteklememe kararlılığında. Sorunumuzu bu siyasete uygun olarak çözmek isterlerse, bırakın çözebileceklerini ispatlasınlar. Yapamazlar. Ve Partimiz sorunun burjuva emperyalist sistemde çözülmemesinin sorumluluğunu kabul

etmeyecektir. Partimiz, Kıbrıslılar olarak kendi sorunlarımızı kendimizin üreteceği bir çözüm planı aracılığı ile çözebiliriz ve çözmeliyiz düşüncesindedir.

Sizin kampanyanız sahte ümitler taşımakta, böylece halkımıza AB'nin şu veya bu tarafın burjuva emperyalist egemen çevrelerine baskı uygulama aracılığıyla çözümün imkan dahilinde olabileceği sahte ümidini veriyor. Böyle olabilir. Fakat biz, sadece ve sadece bu egemen çevrelerin kendi aralarında birbirine baskı yaparak, yabancı güçlerle bir sürü dalaveralarla anlaşması durumunda elde edecekleri bir çözümü destekleyeceğiz. Bırakın yapsınlar. Buna karşı çıkmayacağız. Partimiz bunların böyle bir anlaşmaya vardıkları anlayışıyla Annan Planı'nı desteklemiştir. Fakat anlaşma yapamazlar. Yapamadılar.

Biz, partilerimizi biraraya getirerek böylece sorunlarımızı çözebilecek ortak bir plan önerebilmeleri için kampanya yapmanızı isteriz. Partilerimiz bu burjuva emperyalist strateji ile kendilerini sınırlı tuttıkları oranda bunun mümkün olabileceğine inanıyor musunuz? Bizce hayır. Tarih hayır diyor.

Kıbrıslıların tüm adada birbirlerini destekleyen, burjuva şovenistlerinin

kendilerini barbarca bölmesine ve katletmesine izin vermeyen birlikte yaşayacakları gün gelecektir. Bunun için birleşmeliyiz, bölünmemeliyiz. Ve eğer bu barbar burjuvaların şartları çerçevesinde hareket etmeye devam edersek birleşemeyiz.

Göçmenlerimizin arasında Mağusa göçmenlerinin evlerine dönebilmeleri üzerinden kampanya yapmayınız; göçmenler arasında tüm Kıbrıslıların birleşeceği ve sorunlarına çözüm için birleşik bir plan yaratacağı bir kampanya yürütünüz. Günün politik görevi budur. Ya bunu başaracağız ya da bir kez daha burjuva emperyalist barbarlara yem olacak ve yok olacağız.

Lütfen Mağusa göçmenlerine sevgilerimizi ve bize ölüm ve acı getirenlere nefretimizi iletiniz. Lütfen göçmenlerden bütün Kıbrıslıları birleştirerek sorunlarımızın çözümü için, ortak planı elde etmek için ülkemizde öncü güç olmalarını isteyiniz.

Yaşasın anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti ve sorunlarımızı çözmenin yolu olan programı.

**Kıbrıs Sosyalist Partisi
Merkez Komitesi**

Nepal'de Devrim Ve Karşı Devrim

Himalayalar'da Çin ve Hindistan arasında stratejik öneme sahip Nepal'de 26.5 milyon insan yaşamaktadır.

Nüfusunun %87'sinin kırlarda yaşadığı ve tarımla uğraştığı bir ülke. Uzun yıllar monarşi ile yönetilmiş, ortaçağ kast sistemi her yerde kendisini yansıtır. 1951'de reform yapan Nepal monarşisi bakanlık ve başbakanlıkların veraset yolu ile atanmasını kaldırarak kendisinin atayacağı kabine sistemini devreye koydu. Kraliyet bu basit reformla 1990 yılına kadar ülkeyi yönetti.

Yönetimde dayandığı güçlerden birisi İngiliz emperyalizmi diğeri de ABD emperyalizmi idi. İngiliz emperyalizmi 150 yıldan fazladır bu ülkeden Gurka askerlerini almaktadır. Bu askerler bir dizi savaşlarda ön sıralarda kullanılmaktadır. Bunların bir kısmı da Kıbrıs'ta İngiliz üslerinde bulunmaktadır.

1990'a kadar monarşi Panchayat sistemi ile yönetimi yürütürken bu Panchayat sisteminde yer alan değişik grupların siyasetle uğraşmaları sürekli olarak engelleniyordu. Ancak ülkede kapitalizmin gelişmesi bu gruplarda siyasetin yayılmasını da beraberinde getirdi. Aydınlar arasında Marksist düşünceler yayılmaya başlandı. Uzun yıllar Nepal Komünist Partisi bu kurumlarda çalışma yürütürken sendikelerde da etkinliğini göstermeye başladı. Ancak üçüncü sınıf vatandaşlıktan da aşağı bir muamele gören köylüler arasında ciddi bir hareketlilik ve örgütlenme yoktu. 1990'da çöken Panchayat sistemi monarşiyi anayasal monarşiyeye geçişe zorladı. Bir tarafta Nepal Kongre Partisi burjuva ve imtiyazlı sınıfları içinde barındırırken diğer taraftan "Birleşik Marksist Leninistler'in partisinin yanında Nepal Komünist Partisi (Maocu) Nepal'de çok partili sisteme geçiş konusunda tartışmalara ve görüşmelere başladılar. Kral ilk fırsatta partiler arasında süren görüşmeleri yasaklayarak kendi sistemini devreye koydu. Ancak kralın dayandığı güç Nepal Kraliyet Ordusu idi. Büyük çoğunlukla köylüler arasında sempati toplayan Nepal Komünist Partisi (Maocu) 1996 yılında silahlı gerilla savaşı başlattı. Köylüleri örgütleyen Maocular tarımda toprak reformu, laik cumhuriyet, azınlıklara otonom hakkı ve çok partili sistem talep etmeye başladılar. Buna ek olarak Maocular yabancı ülkelerle imzalanan imtiyazlı anlaşmaların iptalini de talep ettiler. Feodal monarşi bürokratik devlet kendi ceplerini doldurmakla meşgul iken ülke sorunlarına eğilmek istemediler. Şehirlerdeki burjuvazi de zayıf olduğu için bir anayasal monarşiyi bile talep edemeyecek durumdaydı. 2001 yılında kralın karısının, kraliçenin ve iki çocuğunun kendi büyük oğulları tarafından bir kavgaya yüzünden öldürülmeleri monarşinin ülke yönetiminden ne kadar soyut olduğunu gösterdi. Bu durum ülke yönetiminde bir siyasi kaos yarattı. Bu durum karşısında köylüler gerilla savaşlarını artırarak taleplerini gerçekleştirmek için büyük atılımlar yaptılar. Bu atılımlar sayesinde tüm ülkenin %40'ında özellikle de batı bölgelerinde etkin durum geldiler. Nepal'de meydana gelen bu gelişmeler karşısında gerek Hindistan gerek İngiltere gerekse de ABD emperyalistleri kayıtsız kalamazlardı.

Geçen yılki ateşkes görüşmelerinin arifesinde ABD emperyalistleri Nepal Komünist Partisi (Maocu)'ni terörist ilan ederek Nepal monarşisi ile beş yıllığına "anti-terörist" anlaşma imzaladılar. Bu anlaşma çerçevesinde Nepal Kraliyet Ordusu'na en modern silahlar ve askeri danışmanlar verdiler. Bu dönemde ateşkes görüşmelerinin başarısızlıkla sonuçlanmasının ardından açıklama yapan ABD Büyükelçisi amaçlarının Maocuları izole etmek olduğunu söyledi. Geçtiğimiz günlerde Maocular şehirlerde tutuklanan sendika liderlerinin serbest bırakılması için başşehir Katmandu'yu abluka altına

aldılar. Buna ek olarak 25 bin işçinin çalıştığı 47 iş yerinde grevler düzenlediler. Abluka açık bir şekilde belli değildi. Şehirlerin giriş ve çıkışlarında köylü gerillalar görünürde yoktu. Ancak Katmandu yaşayanları köylülerin askeri gücünü bildiklerinden ablukanın ne kadar etkin olacağını biliyorlardı. Bu bağlamda şehire giriş ve çıkışları tamamıyla durmuştu. Tahminlere göre on-on beş bin köylünün silah altında örgütlü ve kararlı savaşçılar olduğu bildiriliyor. Bunun neticesi olarak iki sendika lideri serbest bırakıldı, grevler sona erdi ve Katmandu'nun ablukasını kaldırdılar.

Hindistan ile sıkı bağları olan Nepal monarşisi geçtiğimiz hafta Yeni Delhi'yi ziyaret ederek Hindistan Hükümetiyle Maocuların önderlik ettiği köylü isyanlarını görüştü. Bu görüşmenin detayları açıklanmasa da Hindistan Hükümetinin Maoculara karşı harekete geçeceği gözlemleniyor. Maocular yakın geçmişe kadar Hindistan üzerinden silah alıyorlardı. Maocular, Nepal ile Hindistan arasında imzalanan ve kapitülasyon olarak nitelendirilen anlaşmaların kurulacak olan yeni Nepal Halk Hükümeti tarafından iptal edileceğini açıklamıştı. Hindistan Hükümeti ise yaptığı açıklamada Nepal

monarşisinin uzun yıllar yaşatılmasını arzuladığını ve Nepal'in çok partili anayasal monarşi devleti olarak varlığını sürdürmesini arzuladığını açıkladı. Hindistan Hükümetinin bu açıklaması belli ki İngiliz ve ABD çevreleriyle danışıklı olarak yapılmıştır. Buna ek olarak monarşinin kaldırılmasıyla ilgili Nepal Kongre Partisi'nin

bazı taraftarlarının da uyarıldığı gelen haberler arasında.

Hindistan Hükümetinin yukarıdaki açıklamasının ardından Nepal Kraliyet Ordusu'na helikopterler ve mayına dayanıklı araçlar verdiği bu amaçla da köylülerin gelişmekte olan demokratik devrimini bastırmayı amaçladığı görülüyor.

Nepal'de demokratik cumhuriyet talebi ve köylülere sempati şehirlerde de yükselmeye başladı.

Amerika ve İngiltere önderliğinde geliştirilen 'terörizme karşı savaş'ın ne anlama geldiği burada da açıkça gözlemlenebilmektedir. Hindistan'ı da devreye sokan bu barbar güçler, ABD ve İngiltere, Nepal'deki gerici, monarşist güçleri silahlandırmakta, geniş halk yığınlarının demokratik cumhuriyet ve toprak taleplerini silah zoruyla imkansız kılmak amacıyla ülkenin kana bulanması için gerici güçleri en modern silahlarla silahlandırmakta, o gerici güçlerin askeri eğitimini ve örgütlenmesini düzenlemektedirler. Topraksız köylülerin toprak sahibi olmasına, tüm halkın demokrasiye kavuşmasına mani olmak için Nepal'de gerici örgütleyip silahlandırmakta ve kanlı bir savaşın zeminini hazırlamaktadırlar -başka türlü Nepal halkı bu gerici güçleri iki günde ve hemen hemen hiç kan akıtmadan al aşağı ederdi. ABD-İngiltere, Hindistan ortaklığı Nepal'de dış emperyalist tahakkümü, Nepal Monarşisi ve feodal-burjuva çevresi de onların yerli işbirlikçilerini, bunların hepside yerli ve dünya çapındaki gericilik, savaş ve insanlık düşmanlığını temsil etmektedirler.

Nepal'de köylülerin halk savaşı, şehirlerde işçilerin ayaklanmalarıyla birleştiğinde, tüm bu gerici güçlere rağmen zafer Nepal halkının olacaktır. Ama bu zaferin bu gerici güçler tarafından kana boğulması için her şeyin yapılacağı görülmeli, Nepal halkının bu savaş yapıcısı, insanlık düşmanı barbarlara karşı savunulması için tüm dünyanın barışsever güçleri el ele vermelidir.

Nepal'de hazırlanmakta olan katliama karşı sessiz kalma!

ABD-İngiltere, Hindistan ve Nepal gericilerine karşı olan tüm yurtsever ve ilerici Nepal güçlerini destekle!

Londra Mektubu

A. ONAL

Avrupa Sosyal Sosyal Forumu 2004

Geçen yılki toplantısını Paris'te yapan Avrupa Sosyal Forumu, bu yılki buluşmasını Kuzey Londra'da geçtiğimiz hafta gerçekleştirdi. "Başka bir dünya mümkündür" sloganıyla Dünya Sosyal Forumu'nun Brezilya'daki ilk buluşmasından sonra ortaya çıkan Avrupa Sosyal Forumu, emperyalist burjuvazinin küreselleşme siyasetine karşı olan bir dizi sivil toplum örgütlerinin yanısıra küreselleşmeye ve emperyalist uygulamalara karşı duyarlı olan ve çoğunluğunu aydınların ve gençlerin oluşturduğu binlerce kişinin katılımıyla gerçekleştirildi.

Sosyal Forum'un çalışmalarına bir göz attığımızda, bu çalışmaların çoğunlukla mevcut düzene ciddi bir alternatif düzen önermediğini, mevcut piyasa ekonomisinin nasıl sürdürülebilir bir şekilde ıslah edilmesi üzerine tartışmaların yürütüldüğünü görüyoruz. 1980'li ve 90'lı yıllarda emperyalist burjuvazinin sınırsız saldırıları karşısında gerileyen sendikalar ve ilerici-demokrat kuruluşlar, bu gibi eylemlerde aktif rol alarak bir sinerji yaratmayı hedefliyorlar. Emperyalist burjuvazinin saldırılarına karşı kamuoyu yaratarak onun bu pervasızca saldırılarını frenlemeyi hedefliyorlar.

Ancak bunların yanında, burjuva-emperyalist temsilciler emperyalist saldırıya karşı gelişen protestoları göğüslemenin yollarını geliştirdiler. Özellikle de 1980'lerin sonlarında "sivil toplum örgütlerini destekleme" siyasetini hayata geçirdiler. Kendi çıkarlarına zarar vermeyecek, aynı zamanda onların arzularını kitlelere kabul ettirmek için çalışma yapan sivil toplum örgütlerine maddi ve manevi destek sağlamaya başladılar. Örneğin, Kıbrıs'ta Annan Planı'nı kayıtsız destekleyen sivil toplum örgütlerine maddi ve manevi yardımlarda bulunurken, iki toplumlu GARDAŞ örgütünün bu fonlardan faydalanma girişimlerini cevapsız bıraktılar. İngiliz Emek Partisi'nin destekleyicilerinden olan büyük sendikalar verimli, aktif ve geniş kitle tabanlı radikal sivil toplum örgütlerine olanakların kapılarını kapatırken, İngiliz Emek Partisi'nin ülke içinde uyguladığı sosyal düzeni destekleyen tabela örgütü denecek sivil toplum örgütlerine her türlü olanağı sağlamaktan geri durmuyorlar.

Emperyalist burjuvazi kitlelerin radikalleşmesine karşı şu anda uygulanan siyasetlere alternatif siyasetlerin gelişmesine hiç karşı gelmez. Tam tersine onları kollar ve günü geldiğinde, yani radikal kitle hareketlerinin kontrolden çıkmaya başlaması durumunda bu alternatif siyasetleri hayata geçirmekten geri durmaz. Bunu anlamak için Uzak Mühendisi olmak gerekmez. Küçük bir ülke olan Kıbrıs'ta dönen dolaplara bir bakınız. Bu uygulamanın en güzel örneğini orada göreceksiniz.

Ancak Sosyal Forum'a haksızlık etmemek gerekir. Çoğunluğu küçük sivil toplum örgütlerinden oluşan Sosyal Forum, aynı zamanda radikal işçi hareketlerine de seslerini geniş kitlelere ulaştırma olanağı sağlar. İnternet sistemi aracılığı ile Sosyal Forum'da yapılan sunumlar milyonlarca insana ulaşarak emperyalizmin çirkin yüzünü sergilemekte onlara emperyalist dünya sistemini yıkmak için kitleleri örgütlemeye değerli materyaller sağlıyor.

Ne yazık ki, Avrupa Sosyal Forumu bu yılki Forum'da yapılan sunumların yazılı metinlerini kendi internet sitesine dahi koymayarak dünyada emperyalizme karşı mücadelede kitleleri bir dizi materyalden mahrum bıraktı.

Avrupa Sosyal Forumu böyle davranırsa da binlerce gönüllü Forum'da tartışılan konuları ve zaafılarını şu veya bu şekilde kitlelere ulaştırmayı başaracaktır.

İŞÇİ...İŞÇİ...İŞÇİ...İŞÇİ...İŞÇİ...İŞÇİ...İŞÇİ...İŞÇİ...İŞÇİ...İŞÇİ...İŞÇİ...

İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR

Güneyde çalışan işçiler hükümetten şikayetçi;
"Seçimden sonar kimse halimizi sormaz oldu.
Ama seçimlerde gene gelecekler" demeye
başladı. Bizden söylemesi.

Biz bir gün
çalışmasak
çarklar durur,
sular kurur!

Teker teker işçiler iş kazasında
yaralanıyor. Bu kazaların bu
şekilde sonuçlanmasına
kim dur diyecek?

İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR

● İşçilerin hükümet gelişmeleriyle ilgili görüşlerini aldık

Hazırlayan: Canan ONURER

Mehmet Kuzu

Hükümet krizi hakkında ne düşünüyorsunuz?
Neden bir anlaşmaya varamıyorlar?

Bence Demokrat Parti anlaşma istemiyor. Bence DP'nin istediği daha farklı birşeyler var.

Sizce barış güçlerinin bu kriz dönemindeki rolü ne olmalı?

Bence barış güçleri birlikte, beraber birşeyler yapmaya devam etmelidirler. Seçimlerde olduğu gibi yine aktif olmalıdırlar.

Sizin bir çözüm öneriniz var mı? Sizce bu iş nasıl çözülür?

Ben bilseydim yapardım herhalde bu güne kadar. Bu işi bildiğini söyleyenler çözemediyse bu işi, biz hiç çözemeyiz.

Ben kendi hayatımdan memnun değilim. Bu sorun bana yeter bir da düşünecem hükümet sorununu?

Tevfik Şekmen

Hükümet krizi hakkında ne düşünüyorsunuz?
Neden bir anlaşmaya varamıyorlar?

Herkes kendini düşünür nasıl bir anlaşmaya varırlar. Herkes koltuk kapma yarışında. Herkes da bilir zaten bu adamların neler yapmaya çalıştığını.

O yüzden söylenecek çok fazla bir şey yoktur.

Sizce barış güçlerinin bu kriz dönemindeki rolü ne olmalı?

Bence aktif olmaları lazımdır. Bizlere verdikleri seçim öncesi sözleri tutmadılar, bari şimdi birlik olup bir şeyler yapabilirler diye düşünüyorum. Ama bize bu seçimler göstermiştir ki; bu barış yanlısı partilerin elinden gelen de çok fazla bir şey yok. Bütün söz yukardan söylenmekte.

Sizin bir çözüm öneriniz var mı? Sizce bu iş nasıl çözülür?

Benim hiçbir çözüm önerim yoktur zaten umudum da yoktur.

(Araya giren bir işçi)

Bu Kıbrıs Türkü niçin barış isterdi, neden destekledik biz bu partileri? Ama bakın işte şimdi ne oldu. Hiç bir şey değişmedi.

Bu geçirilen süreçte en güzel şey de ne oldu bilir misiniz? Kıbrıs Türk Halkının tek yumruk olması. Tek yumruk halinde birleşti ve tek hedefi, vardı. İşte bu ruhu tekrardan yakalamak lazımdır.

Oylan bir plan vardır ve %65'lik bir çoğunlukla. İşte bu %65 insanca yaşamak istediğimizin kanıtıdır.

Ama şimdi ne oldu? DP ile CTP aralarında anlaşmaya çalışırlar ama son tahlilde Türkiye ne dursa o olur. Bilirik CTP erken bir seçim olursa gene çok oy alacak ama unutmayalım ki her oyunu CTP'ye veren CTP'li değildir.

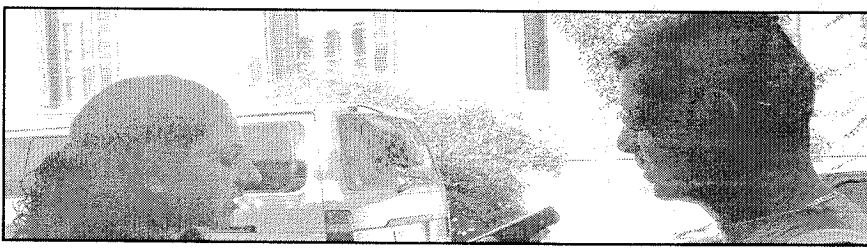
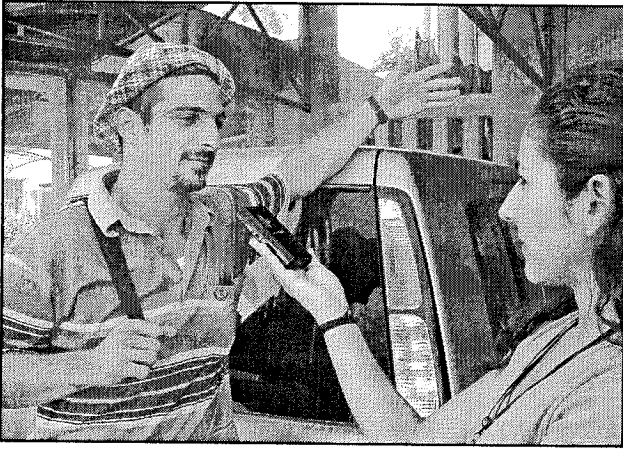
Belli bir çizgi vardır. Bu çizginin dışına çıkamayık. Bunlar yapamayacakları şeyleri da söylediler bize, şimdi de Türkiye ambargo koyunca kaldılar öyle.

Bizim halkımız da bu güne kadar hep refah yaşamak istemiştir. Sizin gazetenizin ismi gibi Kıbrıs Türk halkı sosyalizmin gereklerine her zaman iyi bakmıştır. Hep özgürlükten yanadır. Emeğe de saygı duyar. İsteddiği zaman da işte

görüldüğü gibi tek yumruk olmasını da bilir. Ama birileri bunları yok etmeye çalışmaktadır. Bize en büyük hatayı Cumhurbaşkanı yapmıştır, ondan sonra onun yerine gelen Talat. Cumhurbaşkanı'nın yaptığı şeyleri devam ettirir. Ama ben biliyorum sağlam duran bir şeyler vardır.

Bence seçimlerde barış güçleri bir araya gelmelidirler. Şimdi böyle maskaralıklarla uğraşmayacaklardır.

Yalnız bugünün sorunu olan bir sorunu da ortaya çıkarmakta yarar var. Sizin aracılığınızla bunu da buradan duyurmuş olalım; CTP yetkilileri artık partizanlıktan vazgeçsin. Ben buradan söylemek istiyorum ben partizanlığın böylesini UBP döneminde bile görmedim. Hem da sadece kendi yandaşlarına yaparlar bunu. Yani diğer barış yanlısı insanlara değil. Sadece CTP'liler. Bu çok yanlıştır bundan vazgeçsinler.

Hasan Çakıcı

Hükümet krizi hakkında ne düşünüyorsunuz?
Neden bir anlaşmaya varamıyorlar?

Herkes koltuk kavgasındadır. DP, BDH'yı istemiyor. O bunu istemez. Ondan sonra da olan bize olur, hükümete yaşamaya çalışırık. Ne maaşlar konuşulur ne da yaşayan insanların durumu. Millet açlıktan ölecek yakında, bizimkiler koltuk kavgasında.

Sizce barış güçlerinin bu kriz dönemindeki rolü ne olmalı?

Bence aktif olmaları lazımdı. Yani böyle bu ortamda hiçbir yere varamayız. Bizlere seçim döneminde bir çok sözler verdiler onları tutmadılar. Şimdi da koltuk kavgası mı para kavgası mı anlamadık oyunlar oynarlar. Dışarıya da bizim amacımız bakanlık değildir da, görüşlerimiz uymaz gibi şeyler söylerler. Ama zannetmem artık halk inansın bunlara.

Sizin bir çözüm öneriniz var mı? Sizce bu iş nasıl çözülür?

Bence bu sorun çözülmez, hele de Kıbrıs Sorunu hiç çözülmez. Hükümet krizini belki seçime giderlerse çözebilirler ama sorunu asla. Hükümet krizi için da seçime giderlerse CTP sallantıda olacak çünkü artık halkın güvenini kaybetti. Belki gene iyi oy alır çünkü verdiği vaatleri yerine getiremedi, bir şans daha verilebilir ama eski bağlılık kalmaz.

Cenk Göçer

Hükümet krizi hakkında ne düşünüyorsunuz?
Neden bir anlaşmaya varamıyorlar?

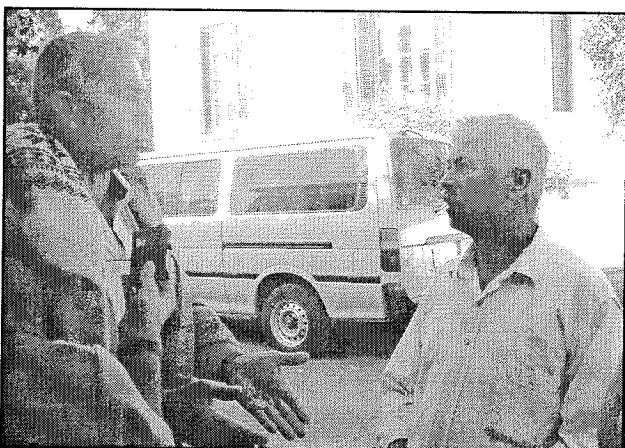
Her iki tarafın da olumsuzluğu. Kimse anlaşmak istemez. Resmen koltuk gavgasına benzedi. Bu anlaşmazlığın arkasında bir şeyler var ama yapılan toplantılar gizli kapalı kapılar ardında yapılırsa biz bir şey bilemeyiz. Bakalım ne pazarlıklar döner.

Sizce barış güçlerinin bu kriz dönemindeki rolü ne olmalı?

Bence en güçlü olan taraftırlar ve iki tarafa da destek olmalıdırlar. Eski gibi birlikte davranırlarsa bence bir antlaşma sağlanabilir.

Sizin bir çözüm öneriniz var mı? Sizce bu iş nasıl çözülür?

Nasıl çözüleceğini bilemem ama bir an önce çözülürse iyi olacak. Gerçi bizim umudumuz çok kırıldı. Ben bu ada üzerinde artık bir barış olacağına bile inanmıyorum.

● "Özelleştirmede ilerleyin!", "Sanayinizi yabancı sermayeye teslim edin!"

İşte AB İlerleme Raporu:

Haber-analiz: Nazlı Şahin

AB ilerleme raporunda siyasal alanda istenilenleri günlerce yazıp çizerek Türkiye'deki bu günkü durumu iyileşmiş göstermeye çalışan medya neredeyse Türkiye'yi güllük güllüstanlık bir ülke ilan ediyor.

Oysa AB, Kürtlere, diğer halklara uygulanan inkar politikasını, Alevilere ve diğer azınlıklara yönelik zihniyeti kendi amaçlarını güçlendirmenin ötesinde değerlendirmiyor, halkın istemlerini gözardı ediyor. Hak ve özgürlüklerin elde edilmesi için verilen mücadele ve çabalar karşısında devletin sistematik olarak sürdürdüğü şiddet politikasını olağan bir durum olarak tescil ediyor. Dahası AKP Hükümeti'ni ve onun emekçi halkı, ezen ve sömüren politik uygulamalarını onaylıyor.

Türkiye'deki satın alınmış medya zil takıp oynarken, AB'nin ilerleme raporunda asıl istenilen ekonomik değişimlerden söz bile etmiyor.

Türkiye için AB Komisyonu'nun açıkladığı "İlerleme Raporu"nun ağırlığını oluşturan "ekonomi kriterleri"nden neredeyse hiç kimse söz etmiyor. Halbuki; ekler dışında, toplam 182 sayfa olan raporun sadece ilk 57 sayfası siyasi kriterleri içeriyor. Geri kalan sayfalar ise Türkiye'nin "ekonomi kriterleri"ne ayrılmış.

1999'dan bu yana Türk ekonomisinin mercek altına alındığı bu bölümde, Türkiye'nin yabancı sermaye yatırımı açısından güvenli olup olmadığı, "Uyum Yasaları" ile bunun ne kadar güvenceye alındığı sorgulanıyor ve düzenlemelerin yetersiz olduğuna dikkat çekiliyor.

"Özelleştirmede ilerleme sınırlı kaldı" alt başlığı altında şunlar yazıldı: "Rapor sürecinde özelleştirmeden 3.6 milyar Euro (2003 Yurt İçi Gayri Safi Milli Hasılası'nın yüzde 1.7'si) elde edildi. İşverenleri özelleştirmeye hazırlamak için yapılan harcamalar göz önünde tutulduğunda net gelir bundan da az. Son 5 yıl içinde devlet bazı endüstri dallarından, petrol ya da belirli temel gıda alanlarından, süt ve süt mamulleri, alkollü içecekler vb. alanından çekildi. Halihazırda, tekstil, demir, çelik, ağaç, kâğıt, turizm gibi alanlarda da temsilen geri çekildi. POAŞ ve Tekel'in özelleştirilmesinde önemli gelişmeler sağlandı. İki önemli mobil telefon şebekesi 2.2 milyar Euro'ya özelleştirildi. Bankalar sektöründe ise özelleştirme henüz hazırlık aşamasında. Türk Telekom, THY, TEDAŞ gibi kurumların özelleştirilmesi uzak görünüyor. Özelleştirmeyi sınırlayan nedenlerin başında önceki hükümetlerin yeterli politik kararlılığa sahip olmayışı geliyordu. Ayrıca, özelleştirmeler için gerekli yasaların çıkarılması gerekiyordu. Örneğin, enerji, gaz, şeker ve tütün alanında özelleştirme olabilmesi için Anayasa değişikliği şarttı. Özelleştirmenin önünde engel teşkil eden hantal bürokratik yapılar var. Yeterli eğitime sahip ticaret hakimlerinin olmayışı yabancı yatırımcıları ürkütüyor. (Sayfa 62-63)

Raporda, bankalar sektöründe devletin ve bazı ailelerin egemenliğinin sürdüğü, bunun

için tam saydamlığın, kontrolün olmadığı ifade ediliyor ve "yabancı bankaların yatırım oranının sadece yüzde 7 olduğu" ifade edilerek, "Devlet bankalarının özelleştirilmesine hız verilmeli. Yabancı yatırımcıların önündeki engeller kaldırılmalı" deniliyor. Hemen ardından, "Devlet işletmeleri mutlaka yeniden yapılandırılmalı" sözleriyle bu alanda AB standartlarının yakalanması isteniyor.

Tarım, balıkçılık, ulaşım, vergi gibi alanlarda yapılması gereken düzenlemeler sıralandıktan sonra 14. bölümde enerji sektörü ele alınıyor. "AB'nin enerji politikasının hedefi, rekabeti iyileştirmek, enerji dağıtımının güvenliğini sağlamak ve çevreyi korumak" (Sayfa 117) tanımlaması yapıldıktan sonra, "Türkiye Kafkasya ve Ortadoğu'dan AB'ye petrol ve doğal gaz geçişindeki rolünü genişletti. Şubat 2003'te Yunanistan ile Türkiye arasında doğalgaz bağlantısının sağlanması için anlaşma imzalandı. Aralık 2003'te ise gaz alışverişi anlaşması imzalandı. 2004'te başlayan çalışma 2006'da bitecek. Bununla birlikte Türkiye, Kafkasya ve İran'dan doğalgaz nakil etmek için planlanan Nabucco gaz boru hattını (Türkiye-Bulgaristan-Romanya-Macaristan-Avusturya) destekledi" denilerek, Türkiye'ye Avrupa'nın

enerji ihtiyacının karşılanması için köprü rolü biçiliyor. Ayrıca, 70 milyonluk Türkiye'nin Avrupalı enerji tükelleri için nasıl karlı bir pazar olduğu anlatılıyor.

Raporda, 2003'ün özelleştirme hedefinin 1.850 milyar Euro olduğu, ancak bunun 226 milyon Euro'da kaldığı belirtilerek, bunda Tekel ve Tüpraş'ın özelleştirilmesine yargının izin vermemesinin rol

oynadığı ifade ediliyor.

Ekonominin son beş yılını analiz eden raporun sonuç bölümünde, Türkiye'nin 2001 krizini aşmak için hızla ilerlediği belirtildikten sonra, "reformların" sürmesi gerektiği vurgulanıyor.

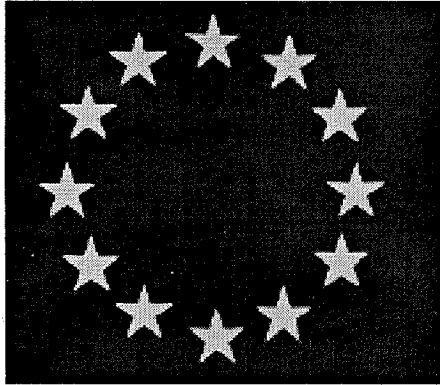
Özetle, "İlerleme Raporu"nda yer alan "ekonomik kriterler"de ülkenin can damarı durumundaki ana sektörlerde özelleştirmelerin sürdürülmesi, Avrupalı tükellerin Türkiye'ye yatırım yapması için koşulların yaratılması, başta ticaret mahkemeleri olmak üzere kamunun buna göre yeniden yapılandırılması isteniyor.

AB'nin asıl görevlerinden birisinin, üye olacak olan ülkelerin ekonomilerini Avrupalı tükellerin çıkarlarına göre yapılandırmak olduğu, bu sayfalarda çarpıcı bir şekilde görülmekte.

"İlerleme Raporu"nun ekonomi bölümünün toplamından "Özelleştirmede ilerleyin!", "Sanayinizi yabancı sermayeye teslim edin!" mesajı çıkıyor.

Dolayısıyla, sadece "siyasi kriterler" bölümünü ele alıp, bunun üzerinden sürecin genel bir değerlendirmesini yapmak sağlıklı bir yaklaşım değildir. AB gerçeğini görmek için bütünlüklü bakmalı ve asıl istenenin neler olduğu halka anlatılmalıdır.

Açıklamadan da anlaşılacağı gibi, AB sürecinde dayatılanlardan işçiler, emekçiler ve yoksul halk zararlı çıkacak. Diğer yabancı tükellerle beraber Avrupalı ve Türk tükeller kazançlı çıkacak.

Nazlıca

Nazlı Şahin

İnsan zamanı yaratmasını bilmelidir!

Kıbrıs'ta, Türkiye'de, dünyada yaratılan kaos ortamında insanlar belirsiz yaşamaya sürüklenirken, toplumun aydın kesimleri neden susuyorlar? Etrafımızı saran iğrençlikler, insana yakışmayan yaşam tarzları, savaşlar ve savaşlarda katledilen masum insanlar ve çocuklar neden görmezlikten geliyor? Bu vahşetin içerisinde büyümeye çalıştığımız çocuklarımız için yaşanılabilir bir dünya yaratmamanın acısını neden herbirimiz duyamıyoruz?

Dünyadaki gelişmelere yakından bakın, ülkemizdeki gelişmelere yakından bakın. Emperyalistler tarafından satın alınmış devletler, açlık, yoksulluk, sefalet, kan, gözyaşı ve onursuz insanlar dayatırken topluma, bunları gören aydınlar neden gerekli sesi çıkarmakta yetersiz kalıyor? Bu soruları bir çok insan kendine soruyordur ama cevabını vermekte bir çoğu yetersiz kalıyor ne yazık ki..

Neden susuyorlar?! Çünkü, kapitalizm tarafından satın alınmışlardır. Yaşamda herşeyin ölçütünün para olduğu dayatılan günümüzde, bir çok insan, insani değerlerini ve onurunu paraya teslim etmiştir.

Bu sistemin değişmesini savunan ve dünya barışı için mücadele edenler dışında kalan her kesim bir şekilde kapitalizme teslim olmuş, bu pisliğe bulaşmak istemeyen örgütsüz bazı insanlar ise toplumdan uzaklaşıp kendilerine ayrı bir dünya yaratarak yalnızlığa bürünmüşlerdir.

Ancak, ülkemizde ve dünyada yaşanan olaylar bize gösteriyor ki, insan olmanın bilinci ve onuru, vahşet karşısında susmamak ve insanlığa örgütlü biçimde saldıran emperyalizme karşı, örgütlü biçimde karşı durup savaşmaktır.

Yaşadığımız toplumun bir üyesi olarak görevlerimiz vardır.

İnsanın insan için anlamının ne olduğunu sormalıyız kendimize.

İnsanın sosyal gelişim tarihini ve tarihsel yasalarının öğrenilmesinde, temel olarak, kişilerin aklını görüş ve fikirlerini değil, toplumun uyguladığı üretim biçimini, siyasal ve ekonomik hayatını ele almamız gerekir.

Değişik gelişme dönemlerinde insanlar, değişik üretim biçimleri kullandır ve değişik yaşama biçimleri sürdürürler. Örneğin, kölecilik, feodal ve kapitalist toplumlarda insanların sınıflara ayrılması gibi.

Eğer toplum sınıflardan oluşuyor ise bu sınıfların neler olduğu bilinmeli, ezen ve ezilenlerin nerede yer alması gerektiği iyice kavranmalıdır.

Örgütlü insan kendi sınıfının partisini yaratan ve içinde yer alan insandır. Tarihsel süreç bize göstermiştir ki, toplumsal çelişkiler emek ile sermayenin çelişkisidir. Sermayeler birliği olan emperyalist vahşetten kurtuluşumuzun tek yolu, işçi sınıfının zaferi, yani emeğin zaferi ile olacaktır. İşçi sınıfını zafer taşıyacak tek güç ise, sınıfın öncü gücünü oluşturacak olan Marksist partilerdir.

Demek oluyor ki, kapitalist sistemi değiştirip dönüştürmek isteyen ve emeğin en yüce değer olduğunu savunan (sadece sözde değil) her insan, herşeyden önce insanın ve üretimin gelişim yasalarını ve toplumsal ekonomik gelişim yasalarını kavramalıdır.

İnsanın tarih boyunca biriktirdiği kültür ve uygarlık değerlerini gereği gibi bilmeden, özümlemeyen, proletaryadan yana bir proleter olamayacağımızı anlamazsak, sorunlarımızı çözemeyiz. Toplumsal sorunların çözümü örgütlü mücadeleden geçtiği için de, duyarlı her insanın proletarya partisinde yer alması gereklidir. Çünkü, proletarya partisini şöyle tanımlayabiliriz; sınıfın partisi, feodal, kapitalist, bürokratik toplumların ve emperyalizmin boyunduruğu altındaki insanların meydana getirip yarattığı bilgiler bütünüdür mantıksal bir gelişimi ve (çalışmaları) bir bilinç ürünüdür.

Teorinin temeli ve yol gösterici hareketin bilimi olan diyalektik ve tarihsel materyalizm üzerinde durarak, mantıklı sosyal akışın hızı ve gücünün ne olduğunu iyi hesaplırsak, kapitalizmin dünyada kazanmış olduğu zaferin, emeğin sermaye karşısında asıl büyük zaferlerin başlangıcından başka bir şey olmadığını göreceğiz.

Yaşamdaki bütün sorunlar, aşk, yaşam ve ölüm dahil, tüm insani değerler ve sorunların diyalektik açıdan incelenmesi, gözlemlenmesi ve senteze ulaştırılması gerekmektedir.

Yaşam, anlamını ve ereğini bulmuş olsun böylece...

Ancak o zaman sessiz kalmayacaktır insanlık.

İnsan olarak en büyük tutkumuz ; insanı sevmek, bilimsel düşüncüyü araştırmak, özgürlüğümüz, kurtuluşumuz için savaşmak, gerektiğinde bu uğurda ölmek değil midir?..

Paranın iktidarı üzerine kurulmuş bir toplumda, halk kitleleri yoksulluk içinde yürerken, bir avuç vurguncunun asalak gibi yaşadığı bir sistemde gerçek demokrasi ve özgürlük olamaz.

Bireyci burjuva bilim adamlarının, burjuva aydın ve sanatçıların özgürlük ve demokrasi üzerine çekmiş oldukları söylevlerin, kesin bir ikiyüzlülük, oyun ve döneklilik olduğunu bilmeliyiz. Bu maskelenmiş sahtekarların maskesini çekip almaliyiz.

İçinde bulunduğumuz koşullar ne olursa olsun sosyalizmi özümlemiş, kendini bu yola adanmış her devrimci, her bilinçli kişi sermayenin saltanatına karşı, bilinçli, örgütlü ve tutarlı şekilde direnerek karşı çıkmayı öğrenmedikçe, proletaryanın partisinden içinde yer almadıkça, iradesine vurulmuş zincirlerden ve köle olmaktan kendini kurtaramaz...

Parka

Ziya Çelik

YERLER DEĞİŞİRSE

Hasan Erçakıca yoldaş, 13 Ekim tarihli Yenidüzen gazetesindeki köşesinde Hristofias'ın "Talat gibi olmayacağım" yönündeki demecini analiz etmiş.

İyi yapmış da, iğneyi kendine çuvaldızı başkasına batırmak zahmetinde bulunmamış Erçakıca yoldaş.

Öncelikle Talat'ın ömrünü Kıbrıs sorununa barışçıl bir çözüm bulma yönünde harcadığını belirterek söze başlıyor Erçakıca.

Ve bu çabaların oluşturduğu geçmişle başbakanlık koltuğuna oturduğu için sözü dinlenir birisi haline geldiğini söylüyor.

Doğrudur.

Talat ve Talat'ın siyasetlerini (soruna proleter değil, burjuva-emperyalist çözüm şekilleri ile yaklaşma siyaseti) savunanlar hep oldu.

Talat da bunlardan birisi.

Belki de en "hızlı"...

Ve ömrünü de bu yolda harcamış olabilir.

Doğru söze ne denir ki...

Ama iş dönüp dolaşıp "dünya sosyalist hareketinin bir parçası olmaya çalıştıkları yıllardaki yoldaşları AKEL Genel Sekreteri Hristofias'ın onlar gibi düşünmediği" noktasına geliyor.

Hristofias kimdir?

Eski yoldaş?

Sosyalizmin inançlı savunucusu?

Talat kimdir?

Eski yoldaş?

Sosyalizmin inançlı

savunucusu?

Her ihtimali düşünelim;

AKEL ve de Hristofias sosyalisttir ve bunun için mücadele verir diyelim.

Peki Rum burjuvazisinin sözcülüğü nerede kaldı?

Rum burjuvazisinin çıkarları uğruna TC işgaline karşı çıkmanın adı ne zamandan beri sosyalistlik oluyor?

Ya da İngiliz üsleri??

Ya da anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti siyasetine düşmanlık siyaseti?

Neyse bunlar ince işler.

Peki bunlar tam tersiyse, diğer ihtimali düşünelim.

CTP, Talat sosyalist mi?

Büyük Emperyalistlere ve TC'ye yama olmanın adı ne zamandan beri sosyalistlik oldu?

Türk burjuvazisinin çıkarları uğruna dün Rum soluyla kardeşken bugün düşman kardeş oluvermek?

TC üsleri?

İngiliz üsleri?

Amerikan çıkarları?

Ya da anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti siyasetine düşmanlık siyaseti?

Neyse bunlar ince işler...

Yoldaşın yazısı devam ettikçe ilginç bir hal alıyor.

Rumlar'ın Talat gibi bir siyasi lidere ihtiyaçları olduğunu belirtiyor Erçakıca yoldaş.

Bunu da, Talat'ın ömrü boyunca ve bugün de barış için mücadele etmesiyle gerekçelendiriyor.

Yahu, işlere bilimsel bakan herkes, güneyin siyasi liderlerinin Rum-Yunan burjuvazisinin, kuzeyin siyasi liderlerinin de Kıbrıslı Türk-TC burjuvazisinin çıkarlarını korumak adına hareket ettiklerini görebilir.

Biz, "madem bu kadar barışçısınız, bizden size tam destek, buyurun, Kıbrıslıların ortak planını oluşturun" dediğimizde neden yan çizdiler buna?

Şu anda tüm ada çapında BMBP oluşturulmalı tezimize neden yan çiziyorlar hala?

Kıbrıs sorununa emperyalist dünya şartlarında ve de emperyalistlerin çıkarlarını uyuşturmak gibi bir abesle işgal ile çözüm bulmaya çalışmak, farklı burjuva çıkarları ve bunlar arasındaki çatışmaları da beraberinde getirecektir.

Bunu göremeyene herkes kör der.

Yıllardan beri süren müzakerelerden sonuç alınamamasının nedeni nedir?

Maksimum çıkar, maksimum kar değil mi?

Sen ne zaman emperyalistlerin çıkarlarını savunmayı (bunu da "dünyadan kopmama", "TC ile uyumlu hareket", "değişen konjonktür" gibi süslü laflarla kamufle ederek) elinin tersiyle itip Kıbrıslıların çıkarını savunmaya başladın?

Dönemsel olarak atılan ajite dolu sloganlar (bunların da ne sloganlar olduğu da malumunuzdur) bunun kanıtı olmaz.

"Akılcı politika" ya da Akıncı'nın

meşhur "proaktif siyaseti" bunlara ancak kılıf olabilir.

Tıpkı ajite dolu sloganlar gibi.

İki tarafın da hükümetlerinin emperyalizmin çıkarlarını defetmek için gayret sarfettiğini bile iddia edebilir misiniz?

Aman pardon be gardaşlar, sizler "akılcı" yahut "proaktif siyaset" yanlısıydınız değil mi?

Rum tarafını temsil edecek kişinin de Talat gibi olması pek bir şey değiştirmeyecektir.

Önemli olan savunulan siyasettir.

Burjuvazinin çıkarlarını savunmaya angaje olmuş siyasetlerin varacağı nokta, kendi burjuvalarının, işgalcilerinin, emperyalistlerinin çıkarları için kavga vermektir.

Bunu da görüyoruz.

Seçimler bitti, referandum bitti, hala daha görüyoruz.

AKEL istediği kadar komünizm adına hareket ettiğini söylesin,

CTP istediği kadar sosyalist enternasyonal toplantılarına katılsın,

Kıbrıs Komünist Partisi (KKK)'nin ve KKK'dan sonra bir ilk olan KSP'nin anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti siyasetinde ortaklaşmadığı müddetçe,

Sizler arasındaki çıkar kavgaları,

Sosyalizm konusundaki suni "teorik" çatışmalarınız bile

Sona ermeyecektir dostlar.

Haydi sizlere de bizlere de kolay gelsin...

Tassos'un itirafı ardındaki gerçekler

24 Nisan referandumlarının gözü yaşlı "artisti" Tassos Papadopoulos Finlandiya'da katıldığı bir toplantıda "mevcut durum hepimiz için ikinci en iyi çözüm tercihidir. En iyi çözüm ise Kıbrıs sorununun çözülmesidir" dedi.

Mevcut durumdan kastettiği anlaşılacağı gibi bölünmüş bir Kıbrıs.

Tassos'un bu açıklamalarının altında yatan sebepler dikkatlice incelendiği zaman, hizmet ettiği sınıf çıkarları bağlamında gayet doğaldır.

Nedir Tassos'un sınıfsal duruşu?

Tassos Kıbrıs Rum burjuva yönetiminin en üsteki temsilcisi konumunda bulunan bir adam. Bir burjuva yöneticisi. Yerel burjuvazisinin sözcüsü. Büyük emperyalist güçlerin yerli işbirlikçisi. Bir Anglo-Amerikan-AB uşağı. Tıpkı kuzeydeki sınıfdaşları gibi. Bir EOKA'cı. Kıbrıs'ın gerici anavatanla birliğini savunan halk düşmanı bir kukla. Şimdilerde Kıbrıs Komünist Partisi (KKK)'nın "mirasçısı" halkın ilerici partisi AKEL'in partneri.

Burjuva dünyada ise belirleyici olan azami kar dürtüsüdür. Bu insanın içindeki doğal bir dürtü değil, kapitalist ekonomi politığın doğası gereğidir.

Neden en iyi ikinci tercih?

Burjuvazi attığı her adımda sınıfsal

olarak bu adının getirisi ve götürüsünü en ince ayrıntısına kadar hesaplar ve ona göre adım atar. Eğer kazanımları kayıplarından daha fazlaysa bir dakika bile durmaz, duramaz. O an için ne "milli" değerlerin bir önemi vardır ne de "hukukun". Tek dert azami kardır.

Tassos'un açıklamalarına bu çerçevede bakıldığı zaman neden çözümsüzlüğün ve de bölünmüşlüğün ikinci en iyi tercih olduğu anlaşılabilir.

Kıbrıs Rum burjuvazisi Kıbrıs sorununun "çözümü" için referanduma gidilen Annan planında takınacağı tavrı belirlerken, diğer etkenlerin yanında, işte bu temel mantıkla da karar vermiştir. Ve işte bu Rum burjuva temsilcisi Tassos da bunun neticesinde aynen acıklı bir Türk filminde olduğu gibi televizyonlardan ağlayarak Kıbrıs Rumlarını etkilemeye çalışmıştır.

Çünkü referandumda "evet" demekle Kıbrıs Rum burjuvaları, 30 yıldır tek başlarına sahibi oldukları karı, Kıbrıs Türk burjuvalarıyla paylaşmak durumunda kalabileceklerdi. Ancak "hayır" demekle bu olasılık bertaraf edilmiş olacak ve en azından akıllarına dahi getirmek istemedikleri bu senaryoyu bir dönem de olsa uygulattırmayacaklardı.

İşte Tassos ve temsil ettiği yerel burjuvazinin dayanak noktalarından biri de budur. "evet" deyip o anda tamamını kaybetmektense belki bir ümit diyerek, bu adım atılmıştır.

Bu durumun bir de karşı taraf, yani Kıbrıs Türk burjuvazisi ve de yöneticileri bağlamında değerlendirilmesi gerekir.

Ateşli barış savunucusu Kıbrıs Türk burjuvalarının da aynı mantıkla hareket ettiğini tekrarlamamın anlamı yok. Mantık aynı. Azami kar.

Statükonun temsilcileri zaten mevcut durumdan daha iyisini mi bulacaklardı.

Onlar açısından sorun yok.

Kıbrıs Rum burjuvalarının sınıfsal çıkar temelinde "hayır" dediği ve Rum halkını da bu sebepten dolayı manipüle ederek referandumdaki kararı etkilemeleri kuzeydekileri bayağı kızdırıyor. Ve bu kızgınlık burjuva siyasetlerin kaçınılmaz sonucu olarak milliyetçi söylemleri de gün ışığına çıkartıyor. Bu da "evet"imizin hakkı verilmesi ödüllendirilmeli noktasına varırlıyor.

Peki ya barış? Halkımızın, tüm Kıbrıs halkının çıkarları?

Onu başarmanın bir tek yolu vardır. O yol da KSP'nin ve siyasetinin yıllardır ortaya koyduğu siyaset: Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Siyaseti.

İçinden geçmekte olduğumuz süreç, Kıbrıs emekçilerinin ve halkının birlikte mücadelesini gerektirmektedir.

Ya Kıbrıslı Türk-Rum ortak bir örgütlenme ve halkın çıkarı uğruna ortak mücadele ya da kurtlar sofrasına meze. Orta yol yoktur.

PAPADOPULOS'A CIA YARDIMI

Politis Gazetesi, 1959-66 yılları arasında Soğuk Savaş döneminde Papadopoulos'un, Amerika'nın anti-komünizm seferberliği çerçevesinde Kıbrıslı komünistleri temizlemek için maddi yardım aldığını iddia etti.

Amerika'nın soğuk savaş yıllarındaki anti-komünizm politikasının, bir insanın kırmızı giysi giymesinden dolayı bile komünist diye hapse atılmasına kadar varan bir baskı politikası olduğu açıktır.

Ne var yani?

Papadopoulos da iddiaya göre komünistlerin başını ezmek için para almış olabilir.

Zaten dünyanın dört bir yanında Amerika uydusu olan ülkelerin gizli servislerini, kontrgerilla ekiplerini, sivil ve resmi faşist güçlerini paraya boğmuyor

mu?

İlhan Selçuk, Ziverbey Köşkü'nde 12 Mart döneminde işkence görürken, elektrik vermekte kullanılan manyetoların da, yatak ve yastıkların da Amerikan markası olduğunu boşuna söylememiştii zamanında.

Bu küçücük örnek bile kimlerin kimler tarafından desteklendiğini göstermektedir.

12 Eylül askeri darbesi gerçekleştiğinde, "our boys done it" (bizim çocuklar yaptı) diyerek Amerikan başkanına Türkiye'deki gelişmelerle ilgili bilgi veren ajanların bu sözü ne anlama gelir?

Sadece Papadopoulos mu para aldı?

Dünyanın dört bir yanındaki tüm emperyalizm işbirlikçileri, faşist sürüler paraya boğuldu.

Genelkurmayın subayları ve MIT'in adamları neden devamlı Amerika'da eğitim görüyorlar?

Özel Harp Dairesi'ni örgütleyen, finanse eden emperyalistler, CIA, sonunda Kıbrıs'ı da birbirine katmadı mı?

Denktaş, o "karışık dönemlerde vatani kurtarmak için" Ankara'ya gittiğinde, kimlerle görüştü?

Hangi kurumla resmi olarak görüştü? Bizim 'anti-emperyalist' Denktaş, Özel Harp Dairesi ile ne derece sıkı fıkı?

TMT kim tarafından örgütlendi?

Kim finanse etti TMT'yi?

TMT'nin Özel Harp Dairesi ile, İngiliz MI6 ile ve CIA ile ilişkileri var mıydı?

Varsaydı, münasebetleri ne türdeydi? Dostça?

Düşmanca?

Sorular uzar ve gider...

Papadopoulos gibi komünizm ve halk düşmanlarının CIA ile olan ilişkileri bizi şaşırtmadı.

Tıpkı dünyanın her tarafında emperyalizme tüm benliğini satmış iktidarlar ve onların gizli, açık faşist örgütlenmeleri gibi...

Ya siz ne dersiniz?

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Toplu Taşımacılık Grevi Hollanda'yı Vurdu.

Hollanda hükümetinin sosyal hizmetlerde planladığı reformlara karşı otobüs ve metro çalışanları 14 Ekim 04, Perşembe günü greve gitti.

Grev, hükümetin erken emeklilikle ilgili mali uygulamalarda kısıtlama getiren yasayı uygulamaya geçirme çalışmasına karşı işçilerden uyarı niteliğinde idi.

Perşembe sabahı başlayan grev Cuma sabahına 24 saat devam etti. Sendikalardan yapılan açıklamalarda başka iş sektörlerinde de grevlerin planlandığı belirtiliyor.

Hollanda Hükümeti 2040'ta 65 yaşından büyük nüfusun bugüne oranla ikiye katlanacağını ve tüm bu insanlara bakılamayacağını mazeret göstererek yapılan sosyal yardımları şimdiden kesmeye çalışmaktadır. Sağcı hükümet çalışma yasası ile ilgili değişiklikler planlıyor. Bu yasayla emeklilik yaşını artırma, asgari ücreti dondurma ve sosyal sigorta yatırımlarını artırmayı

hedefliyor.

Hollanda işçileri hükümetin "reformlarına" karşı tavır ve iradesini açıkça beyan ediyorlar. Hükümet çalışanlara, kendisini hükümet yapanlara kulak veremeyip kararını hiçe saymakla kalmadı hatta onlara hakaret ediyor. Bu da "hepimizin" özlem duyduğu AB demokrasisi.

Hükümetin geçirilmeye çalıştığı reformlar konusunda hoşnutsuz olan

sadece sendikalar değil. Yapılan grevlerin yanı sıra geçtiğimiz haftalarda reformlara karşı 250,000 kişi de yürüyüş gerçekleştirmişti.

Eylemleri yapanlardan, Hollanda'nın en büyük işçi sendikası FNV açıklamasında ülkelerini yaşanır kılmaktan başka bir niyetlerinin olmadığını vurguladı.

Greve gitmeyi hedefleyen diğer sektörler Demir Çelik, İnşaat, ve de Polis ve Asker! FNV sendikası adına konuşan De Waal "Hükümet geri çekilene kadar grevlere ve eylemlere devam edilecektir" açıklamasında bulundu.

Toplu taşımacılık işçilerinin grevi nedeni ile trafikte beklenen kaos gerçekleşmedi; çalışanlar arabaları ile işe gitmekten evde kalmayı ve de bu yöntemle greve destek ve katkı sağladı.

İşte size dayanışma, işte size demokrasi.

Londra Havalimanı İşçileri
Altıncı Grevlerini
Gerçekleştirdi.

Londra'nın Gatwick Havalimanı bavul taşıma işçileri yine greve giderek son üç haftada altı grev gerçekleştirmiş oldu.

Gatwick havalimanının bagaj taşımacılığından sorumlu Servisair şirketi işçileri 15 Ekim'de sabah sekizden itibaren 12 saatlik greve gittiler. Havalimanına girişler önünde toplanarak bagaj işlemlerinin yapılmasını da engellemeyi başardılar.

Grev kararı şirket ile sendika arasındaki bir dizi anlaşmazlıktan kaynaklandı. Ayrıca bu anlaşmazlığa da iş yerinde görevli sendika sorumlusunun işten uzaklaştırılması karşısında işler daha da çatallaştı.

Her işçinin taşıması gereken azami yükü (35 kilo) artırmak isteyen şirket sendikanın önerilerini değerlendirmek dahi istemiyor. Avrupa yasalarında her işçinin bir defada kaldırabileceği azami yükün belirlenmesine rağmen çalışma saatlerinin içerisinde toplam yük taşıma konusunda bilgi vermediğinden şirketler işçileri dakika başı hamal olarak kullanarak onların suyunu çıkartabilmekte.

İngiltere havaalanlarında çalışan işçilerin %97'sini çalıştıran şirket, burnu havada bir tavır sergileyerek, grevlerin uçuşları etkilemediğini ve grev süresince gereken önlemleri aldıklarını vurguladı. Yani, grev kırıcılarını önceden hazırladıklarını, işçileri de bu şekilde aşağılamaktan korkmadıklarını beyan ettiler. 'Transport & General Workers Union' (TGWU) sendikasının liderliği ile görüşmeye hazır olduklarını ekleyen işveren bölgede çalışan işçilerin arkasından bir dizi dolaplar döndürdüğünü gösteriyor.

Şirketin bu şekilde bir tavır takınmasının arkasında yatan olgu diğer şirketlerden aldıkları destektir.

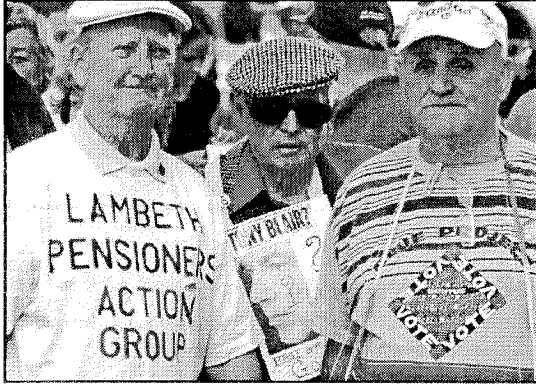
Havalimanında işçi çalıştıran dört şirketten biri olan Servisair 600 kadar işçi çalıştırmaktadır.

Washington'da bir milyon işçi Meydanlarda

17 Ekim'de ABD'nin çeşitli bölgelerinden Washington'a gelen işçiler savaşa karşı protesto yaptılar. "Savaş değil iş ve işçi hakları", "askerleri derhal geri çekin", "Irak'ın işgaline son" sloganlarıyla yürüyüş yapan Amerikan işçileri ABD emperyalizminin dünyayı sömürmek için giriştiği savaşlara karşı seslerini yükselttiler. "Sistemli yalan ve aldatmacalarla her yerde çalışan kitlelere yıkım getiren savaşların sona ermesini" talep eden Amerikan işçileri kendi adlarına savaş yapılmasına karşı olduklarını açıkladılar.

ABD'de okullara, kütüphanelere, sağlık merkezlerine ve konutlara harcamalar kısıtlanırken savaşa harcamalar artmaktadır. Buna dur demek için Amerikan işçileri insanlık dışı ücretlerle çalışmaya karşı da harekete geçtiler. Washington'da yürüyen bir milyon işçi bu yapılan kısıtlamaların aslında gizlice sınır savaşı olduğunu burjuvazinin açığa işçi sınıfına savaş ilan ettiğini açıkladılar.

Yürüyüşü organize edenler ABD'de halkı savaşa karşı ve temel sosyal değişim için hareket etmeye çağırdılar.

İngiltere'de 12 milyondan fazla çalışanın yeterli birikimi olmadığı dolayısıyla da yeterli emeklilik maaşı alamayacakları bildirildi.

Bunu önlemenin yolları olarak da 4 madde önerilmektedir.

Emeklilik Komisyonu'nun 12 Ekimde yaptığı açıklamaya göre İngiltere'nin nüfusunun yaşlandığı, gelir vergisi verenlerin bu emeklilerin masraflarını

AB Ülkesi İngiltere'de Emeklilik Fiyaskosu

görmek zorunda oldukları bildirildi. Yapılan açıklamada toplum ve kişilerin aşağıdaki dört maddeyi değerlendirmeleri istendi.

1. Emekliler toplumun geri kalanına göre daha fakirleşiyorlar.
2. Emeklilikle ilgili Gelir vergisi/sigorta katkıları artırılmalı.
3. Bireylerin mevduatlarını artırmaları.
4. Emeklilik yaşının yükseltilmesi.

Aynı rapor eğer emeklilik yaşının artırılmaması durumunda emeklilerin bugünkü yaşam standartlarını devam ettirmek için devletin veya özel birikimlerin £57 milyar artması gerektiğini vurguluyor.

Bunun olmaması durumunda ise

emeklilik yaşının 65 yaşından 70'e çıkması da kaçınılmaz olarak görülmektedir. Ama gene aynı raporda yalnız başına bunun da bir çözüm olmaya-çağına vurgu yapılmaktadır.

İlginçtir ki Geçen haftalarda Emek Partisi hükümetinin konferansında Blair ve kurmayları emeklilikle ilgili bu vahim durumları açıklamamıştı. Tam tersine Blair "herkes için, bilhassa fakirler için hayat standardı yükselmiştir" demecini vermişti.

Blair, Özel mülkiyetin hüküm sürdüğü, üretimin yoğunlaştığı kapitalist ülkelerdeki krizlere tabii ki değinmemişti. Görüldüğü gibi krizlerini çözenin yolu olarak kriz yönetim yöntemlerini de artırmaktadırlar. Ama ne zamana kadar?

FBI İndymedia'yı Susturdu

Emperyalizmin globalleşmeye karşı uygulamalarını protesto eden bir dizi birey ve grupların katılımıyla oluşturulan, internet üzerinden <http://www.indymedia.org> olarak faaliyet gösteren haber servisi FBI tarafından geçtiğimiz hafta kapatıldı.

Büyük emperyalist medyadan bağımsız olarak çalışan ve bir dizi devrimci kişileri içinde barındıran Indymedia yaptığı çalışmalarla ve yaydığı haberlerle emperyalist burjuvazinin tahammül sınırlarını aştı. FBI'nın ABD mahkemelerinde aldığı kararlarla İngiltere'deki bir hosting bilgisayarlarına el koyma girişimi emperyalist burjuvazinin sanal dünyada ne kadar ortak hareket ettiğini de göstermektedir. FBI Indymedia'nın yirmi sitesini neden kapatmayı hedeflediğini açıklamadığı gibi serverlerdeki hard disklere el koymasının nedenini de açıklamadı. FBI'nın bu girişimi burjuva basın yayınlamasa da gazetecilerin büyük protestosu ile karşılandı. "Uluslararası polis eyleminin bağımsız gazeteciliğe karşı tahammül edilemez bir girişimine şahit oluyoruz" diyen Uluslararası Gazeteciler Federasyonu Genel Sekreteri bu demeciyle burjuvazinin bağımsız haber örgütlerine karşı ne kadar sınırlı tolerans tanıdığını da gündeme getirmiş oldu.

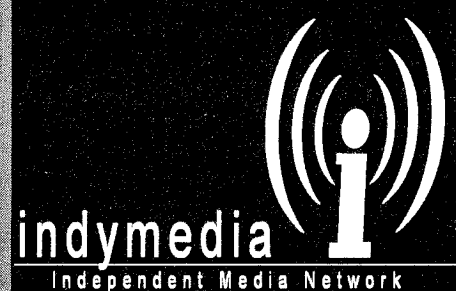
FBI'nın bu girişimi nedeni ile dünyanın bir çok yerindeki yerel Indymedia siteleri de susturulmuş oldu. Özellikle İtalya, Uruguay ve ABD'deki bazı yerel Indymedia haberlerinin data-ları kayboldu. "konuşma özgürlüğü" ABD anayasasında olmasına karşın FBI'nın bu girişimi ile kendi anayasasına da çiğnediğini gösteriyor.

Fakat bağımsız, emperyalizmin

sosyal uygulamalarına karşı duyarlı olan Indymedia taraftarları hızlı hareket ederek sanal dünyadaki bağlantılarını üç-dört gün içerisinde tekrardan oluşturdular. İlginç olan nokta hard disklere neden el konulduğu ve suçlamayı neden getirdikleri aradan iki hafta geçmesine rağmen henüz daha bilinmiyor. Bazı haberlere göre İtalyan savcılarının İtalya'daki grupların "terörizmi destekledikleri" için bu girişimin olduğu söyleyiyor. FBI'nın bu girişimi sayesinde İsviçre polisinin de bu disklere ulaştığı bildiriliyor. Böylece İsviçre polisi de 2003 yılındaki G8 zirvesinde globalleşmeye karşı eylemlere katılanları da mercek altına almış olabilecek.

Indymedia'da gönüllü olarak çalışanlar destek için sanal dünyada <http://solidarity.indymedia.org.uk/> adresinde okuyuculardan destek topluyorlar.

Indymedia'ya karşı bu saldırının Indymedia ağının ne kadar başarılı olduğunu da göstermektedir. Tıpkı Kıbrıs'ta Indymedia sitesinin polis tarafından kapatılması gibi.

Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...**Altın Portakal 11 Dalda "Yazı/Tura"nın**

Uğur Yücel' in Güneydoğu'da savaşan iki erin yaşamından yola çıkan ilk filmi "Yazı/Tura" 41. Antalya Altın Portakal Film Festivali'nde 11 dalda "Altın Portakal" ödül-lerini aldı. Festival tarihinde ilk kez bir film bu kadar çok dalda ödüle değer görülüyor.

41. Antalya Altın Portakal Film Festivali'nde "En İyi Film" ödülünü, Uğur Yücel'in "Yazı/Tura" adlı filmi kazandı. Yücel filmiyle ayrıca "En İyi Yönetmen" ve "En İyi Senaryo" ödülleri- ni de kazandı. Festival tarihinde ilk kez bir film bu kadar çok dalda ödüle değer bulundu. 10 filmin başvurduğu 41. Antalya Altın Portakal Film Yarışması ilk firesini "Tramvay" filmiyle verdi "Ulusal Uzun Metraj Film Yarışması"na başvuran filmlerden biri olan "Tramvay" filminin yönetmeni Olgun Arun ve Plato Film prodüktörü Ali Hakan yaptıkları açıklama da, filmin ses kalitesinde bazı hatalar bulunduğunu belirterek, yarış- mada çekildiler.

"Tramvay"ın çekilmesinden sonra jüri ilk olarak katılan 9 film arasından aday adaylarını belirledi. Yapılan bu ilk değerlendirme de 13 dalda "Altın Portakal"a aday adayı olan "Yazı/Tura", ödül töreninde, sonuçların açıklanmasıyla birlikte 11 dalda "Altın Portakal"a değer bulundu.

41. Antalya Altın Portakal Uzun Metraj Film Yarışması sonuçları şöyle:

- * En İyi film ödülü: Yazı/Tura
- * Behlül Dal Jüri Özel Ödülü: "Mustafa Hakkında Her şey"
- * Dr. Avni Tolunay Jüri Özel Ödülü: "Meleğin Düşüşü"
- * Halk Jürisi Ödülü: "Hayal Kurma Oyunları"
- * En İyi Yönetmen : Uğur Yücel (Yazı/Tura)
- * En İyi Senaryo: Uğur Yücel (Yazı/Tura)
- * En İyi Kadın Oyuncu: Tülin Özen (Meleğin Düşüşü)
- * En İyi Erkek Oyuncu : Olgun Şimşek (Yazı/Tura)

- * En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu: Eli Mango (Yazı/Tura),
- * En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu: Bahri Beyat (Yazı/Tura),
- * En İyi Görüntü Yönetmeni: Eyüp Boz (Meleğin Düşüşü)
- * En İyi Sanat Yönetmeni: Esat Tekand (Meleğin Düşüşü),
- * En İyi Film Müziği: Erkan Oğur (Yazı/Tura),
- * En İyi Laboratuvar: "Meleğin Düşüşü" (Sinfekt)
- * En İyi Kostüm Tasarımı: Özdem Atlı ve Gülay Doğan (Yazı/Tura)
- * En İyi Miksaj: Burak Topalakçı (Yazı/Tura),
- * En İyi Ses Tasarımı: İsmail Karadağ (Meleğin Düşüşü),
- * En İyi Makyaj ve Saç: Sevinç Uçar (Yazı/Tura),
- * En İyi Kurgu: Uğur Yücel ve Valdis Oskardottir: (Yazı/Tura)
- * En İyi Film şarkısı: Mor ve Ötesi (Mustafa Hakkında Her şey),
- Ödül töreninde 10. Uluslararası Kısa Film Video Yarışması'nın sonuçları açıklandı.
- Kısa Film Video Yarışması sonuçları Şöyle:
- * Belgesel dalında: Kırmızı (Türkiye) Yönetmen: Demet Sert, Elif Akarsu ve Nuri Ertuğ Tuğalan
- * Canlandırma dalında: Karga ile Tilki (Macaristan) Yönetmen: Ferenc Cako
- * Deneyisel dalında: Alfabetik Düşler (Türkiye) Yönetmen: Tan Tolga Demirci
- * Dramatik dalında: Asla (Almanya) Yönetmen: John Schomburg
- 41. Antalya Altın Portakal Büyük Jüri Ödülü: Ziyaret, Yönetmen: Didem Erayda (AD/EK)

Gardaş'da Film Gösterimleri

Haber Yorum: Yusuf Alkım

Kıbrıs'ta yaşayan tüm etnik yapıların ilk ortak kültür merkezi olan Gardaş Kültür Merkezi, Güney Lefkoşa'daki binasında düzenlediği etkinliklere film gösterimleri ile devam ediyor.

Perşembe akşamları saat 20:00'de başlayan etkinliklerde dünya filmlerinden değişik yapımlar tüm Gardaş üyelerine ve katılanlara ücretsiz olarak sunuluyor. Geçtiğimiz haftalarda, 14 Ekim günü, İspanya İç Savaşı'nı konu alan Yönetmen Ken Loach'ın 1995 yılı yapımı, "Land and Freedom" (Toprak ve Özgürlük) isimli yapıtı geniş bir izleyici kitlesinin katılımı ile gösterildi. Film gösteriminden önce ise, dernek üyesi bir gencin İspanya İç Savaşı ile ilgili kısa bir sunumu yer aldı. Sunumun ardından etkinliğe katılanların büyük ilgisini çeken filmin izlen- mesine geçildi.

"Land and Freedom" filminin konusu daha önce de belirttiğimiz gibi İspanya İç Savaşı'nı konu almıştı, fakat İspanyol yapımı olan film Hollywood filmlerini aratmay- akan cinstendi. Hani o ünlü Vietnam filmleri vardır ya; işgalci olan Amerikan askerleri birer kahraman, ülkelerini emperyalizme karşı savunan Vietnam asker- leri ise birer cani olarak gösterilir! İşte bu film de İspanya halkına zulmeden, katliamdan geçiren Faşist Franko yönetimi yerine, o dönemde güçlenen, kitleleri harekete geçiren ve Franko'ya karşı Cumhuriyetçi hükümette yer alarak halkı faşizme karşı örgütleyen

İspanya Komünist Partisi (PCE)'ni ülkeyi neredeyse Faşizme satmaya varan bir bakışla eleştiriyor.

Dediğimiz gibi filmin ana amacı Sovyetler ve Komintern ile dayanışma içinde hareket eden PCE'yi, Sovyetlerin ve Komintern'in politikalarına alet olmakla suçlamak. Filmin iddiası Sovyet yanlısı PCE'nin faşist uygulamalarla, Troçkist POUM ve anarşist CNT örgüt- lerine karşı tutum sergilediği!

O kadar ki filmi izledikten sonra, İspanya İç Savaşı konusunda bilgisi olmayanları Sovyet yanlılarının faşistlerden bir farkı olmadığı düşüncesi sarabilir!

Film gösteriminden sonra etkinliğe katılanlar tartışma formu oluşturdular ve konuyla ilgili fikirlerini belirttiler. İlk olarak söz alan bir genç, konuşmasında "Stalinizm" ile Faşizmin aynı madalyonun iki yüzü olduğunu ve İspanya'da da Sovyet politikalar nedeniyle Anarşist ve Troçkist'lerin yenilgiye uğradığını belirtti.

Bu iddiaya karşı İspanya'da gelişen mücadeleyi objektif olarak aktaran bir başka arkadaş ise bu filmin Troçkist'leri öven, olayları tek yanlı aktaran bir film olduğunu örneklerle anlattı. Nitekim film yapımcısının Troçkist sempatisini olduğunu bir anarşist arkadaş açıklamak zorunda kaldı.

Bir arkadaş, İspanya İç Savaşı'nda Cumhuriyetçi'lerin yenilgisinin Anti-Faşist Cephe'de ilkin yer almayı red eden anarşistlerin davranışlarına, daha sonra da faşizme karşı PCE'nin halk ordusunu örgütlemeye çağırısına Anti-Faşist cephede yer alan değişik siyasal kesimlerin ilkin kararsız kalması ve geç hareket etmesine ve de faşist Almanya ve İtalya'nın

Nobel Edebiyat Ödülü Jelinek'e

2004 Nobel Edebiyat Ödülü Avusturyalı kadın yazar Elfriede Jelinek'e verildi. Jelinek "ağır ve ağıdalı olmasına karşın aynı zamanda akıcı ve şiirsel bir dil oluş- turabildiği için" ödüle değer görüldü.

Jelinek, Nobel Edebiyat Ödülünü alan 10. kadın yazar.

İsveç Akademisi Nobel jürisi, 2004 Edebiyat Ödülünü romanlarında, dramlarında ve şiirlerinde sosyal olayların yarattığı klişelerin absürlüğünü keskin ama akıcı bir dille anlatan Avusturyalı kadın yazar Elfriede Jelinek'e verdi. Ödülün Jelinek'e ver- ilmesi İsveç edebiyat çevreleri tarafından "sürpriz olarak" değerlendirildi. Nobel edebiyat ödülü öncesi yapılan spekülasyonlar arasında hiç adı geçmeyen Jelinek'in eserleri bugüne kadar İngilizce, İsveççe, Fransızca'ya çevrildi. Jelinek'in Türkçe'ye çevrilmiş dört eseri bulunuyor. Jüri adına açıklama yapan İsveç Akademisi başkanı Horace Engdal, "Jelinek'in yazarlığının değerlendirilmesinin gerçekten kendilerini zorladığını; yazarın ağır ve ağıdalı olmasına karşın aynı zamanda akıcı ve şiirsel bir dil oluşturabildiği için ödüle değer görüldüğünü" söyledi. Elfriede Jelinek, dünya edebiyat çevrelerinde en son yazdığı "Prenses Dramları" adlı romanı ile tanınıyor.

ŞİLİ'NİN PABLO'SU

Şili'nin efsanevi şairi, 'Nobel Edebiyat Ödülü'(1971) ve 'Lenin Barış Ödülü'(1953) sahibi Pablo Neruda, ölümünün 30. yıldönümünde düzenlenen törenle anıldı. Sevenleri, ünlü şairin en

sevdiği yerde, yaşamının son yıllarını geçirdiği Şili'deki, 'Isla Negra Kara Ada'da biraraya geldi. "Şili'nin en büyük yüreği" olarak tanınan Pablo Neruda yaşamının son yıllarını, bu balıkçı kasabası- nda, 'Isla Negra'da geçirmişti. Isla Negra, her yıl olduğu gibi bu yıl da Neruda hayranlarının akınına uğradı. Yakın dostu olan Şili Devlet Başkanı Salvador Allende'nin 1973'teki askeri darbede öldürülmesinden birkaç gün sonra, zaten kanser olan Neruda, yaşadığı üzüntü nedeniyle hay- atını kaybetmişti. Şili'nin en büyük yüreği, ölümünün 30.

yıldönümünde çiçeklerle ve şiirlerle anıldı; törene katılan Şili Devlet Başkanı Ricardo Lagos: "Bugün Neruda'nın önünde saygıyla eğildik. Hiç unutulmayan şairi, siyasetçiyi, şiiri anla- manın yepyeni yöntemlerini keşfeden, şiirlerinde gün- delik yaşamı ve eşyaları sıradanlıktan kurtaran şairi, aşkın ve anıların şairini andık bugün" dedi. Törene katılanlar Neruda'nın bir müze haline getirilen evini de gezdi ve 'anıların şairi'nin dolu dolu geçen yaşamı hakkında fikir edinme fırsatı buldu.

ordularının Anti-Faşistlere saldırılarına da bağlı olduğunu açıkladı.

İlerleyen tartışmalarda ise en çok dikkati çeken nokta KSP üyeleri ile bir gurup anarşist arasında geçen önemli bir tartışma konusu gündeme geldi. Bir KSP üyesinin, Komünistler ile Anarşistler arasındaki sorunun İspanya İç Savaşı ile değil, ta Marksizm'in ortaya çıkışına dayandığı ve sorunun sınıflar sorunun- da olduğunu anlatmasının ardından söz alan bir anarşist genç, artık eskisi gibi sınıfların var olmadığını ve esas dayanağın işçi sınıfı değil, göçmenler gibi yeni sınıfların olması gerektiğini belirtti! Tartışmalar ilerlediğinde anarşist gençler işçi sınıfının varlığını kabullenmek zorunda kaldılar. Ancak, gecenin sonun- da anarşistler için tek çıkış yolunun düzeni ve otoriteyi ret etmek olduğu noktasından daha ileriye gidemediler.

HÜKÜMET KRİZİ NEREYE KADAR GİDECEK?

Son dönemde gündemde olan konulardan birisi de hükümet krizinin nereye gidiyor oluşuydu.

Üçlü görüşmeler, beşli görüşmeler...

CTP, bütçesi onaylanmamış bir hükümetten istifa ederim derken,

DP, BDH'ya hayır dedi.

BDH ise "hükümete yama olmam" iddiasında idi...

ÖDP, TKP ve BKP'nin de düşünüldüğü çok çeşitli varyasyonlar da adı geçen hükümet kurma planları vs...

Herkes birşeyler söyledi.

Herkes kendini haklı görüyor.

Herkes, kendi çıkarını düşünüyor.

Kimisi bakanlık, kimisi milletvekilliğinin devamı, kimisi koltuk, şöret vs vs

derdinde.

Herkes bir alem anlayacağını.

Ama işin özü, yine ve yine savunulan politikada. Biz başından beri demedik mi barış yanlıları birleşsin ve tek liste halinde seçimlere girip kazanalım diye?

Hayır dediler, ne kadar çok bölünürsek o kadar da çok milletvekili çıkarırız dediler...

O zaman seçimlere 50 tane parti olarak girseydik garanti tek başımıza iktidar olmuştuk!

Şimdi de bunun ceremesini çekmezdik.

Aslında tam anlamıyla da esas neden bu değil.

Esas neden, partilerin dünya görüşleriyle alakalı.

Burjuva çıkarlar burjuva çatışmalara,

sunî görüş ayrılıklarına neden olur.

Her partinin burjuva çıkarı, çatışmayı da beraberinde getirir.

Son yaşanan hükümet krizi de bunun somut bir ifadesidir.

Kim iddia edebilir, emperyalist çözüm modellerine angaje olmuş partilerin emperyalizmden habersiz iş yapabileceğini?

Bu Memleket Bizim Partisi'nin kurulmasını önerdiğimizde gülüp geçenler şimdi düşünsünler bakalım bu işler nerelere gidiyor diye.

Sorun hükümet olmak değil, sorun halkın istencini gerçekleştirebilecek hükümet olmaktır.

Halka verdiği sözü tutmakta...

Acaba Türkiye'nin 17 Aralık'ta AB ile

müzakerelerden gün alması mı bekleniyor?

O zamana kadar bir seçim hükümeti, ondan sonra da erken seçim ile eski tas eski hamam mı olacak?

BDH'nin derdi ne?

Ya TKP'nin, BKP'nin, CTP'nin?

Türkiye'nin AB üyeliğini mi bekliyoruz bu adayı yeniden birleştirmek için?

Eğer durum böyleyse, bu hükümet krizciklerinin de önceden planlanmış birer tiyatro oyunu olduğunu düşünmememiz için hiçbir neden yok.

Tiyatro oyunu 20 Ekim'de hükümetin istifa etmesiyle devam ediyor, ikinci perde kiminle hükümet oluşturulacak kriziyle devam ediyor.

Che Guevara: Emperyalizme Karşı İsyanda Gençlerin Sembolü

Che olarak bilinen Ernesto Guevara, Ekim 1967 yılında 39 yaşında Boliviya'da CIA ajanları tarafından yakalandıktan sonra öldürüldü. Aradan 37 yıl geçmesine karşın yine de Che birçok genç arasında emperyalizme karşı isyanın sembolü konumunu koruyor.

Arjantinli bu tıp doktoru neden mesleğini bırakarak devrimci çalışmayı kendisine meslek edindi? Bu karizmatik devrimcinin tıp mesleğini terk ederek Latin Amerikan devriminde yer almasını anlamak o dönemin Latin Amerika'sını anlamaktan geçer.

1950'lerde Latin Amerika'da şehirlerde işçiler büyük baskılar altında ezilirken köylülerin büyük çoğunluğu topraksızdı. Köylüler toprak ağalarının latifundalarında kır işçileri olarak çalışıyorlardı. Köylülerin yaşam koşulları o kadar ilkel ki toprak ağaları köylüleri insan yerine dahi koymuyordu. Latin Amerika'yı gezirken karşılaştığı bu manzaralar Che üzerinde büyük etki bırakmıştı.

Küba'ya Yolculuk

Meksika'da Fidel Castro ile tanıştı. Che, 1956 yılında köylülerin kurtuluşunu sağlamak için Fidel Castro ve arkadaşları (26 Temmuz Hareketi) ile beraber Meksika'dan Küba'ya gizlice seyahat etti. Küçük bir grup olmalarına karşın Castro ekibi Batista askerlerine karşı kahramanca savaşarak Sierra Maestra'ya ulaştı. 26 Temmuz Hareketi'nin ciddi bir programı yoktu. Sınıf savaşının ne olduğunu henüz anlamamışlardı. Programlarında sosyalizmi hedeflemiyorlardı. 26 Temmuz Hareketinin Programı'nın Tarım Reformu'nun yanında Batista rejimini devirmek ve demokratik bir yönetim kurmaktan başka hedefi yoktu.

Che ve Castro Topraksız köylülere amaçlarının Tarım Reformu olduğunu başından açıkladılar. Batista askerlerinin saldırılarından bezen köylüler, 26 Temmuz Hareketi'nin gerillalarına katılmaya başladılar. Santiago de Cuba'da Frank País öldürülünce Santiago halkı şehirde büyük mitingler ve genel grev

yaptı. Santiago halkının bu eylemini gören Che ve Castro şehirlerde işçilerin desteğini almadan gerilla hareketiyle başarı sağlayamayacaklarını anladılar. Şehirlerde işçiler arasında örgütlenmeye başladılar. Bunun sayesinde de Batista rejimi Ocak 1959 yılında devrildi.

Küba Devrimi'nin Dersleri ve Che'nin Teorileri

Küba devriminden dersler çıkaran Che, gerek dünyadaki durum, gerekse Latin Amerika devrimleri hakkında bazı değerlendirmeler yaptı.

Bu tespitlerin en önemlisi "dünyada devrimci durumun sürekliliği" teorisidir. Bu teori ile Che, diyalektik gelişmeyi reddediyor, devrimlerin nicel birikimlerin sonucunda niteliğe dönüştüğünü görmelikten geliyordu. Marksist sınıf savaşımı teorisinin devrimci durumların dönemsel bir olgu olduğu gerçeğini bilerek ya da bilmeyerek inkar ediyordu. Devrimci durumun objektif şartlarının iki kısımdan oluştuğunu, birincisinin yönetenlerin kendi aralarındaki çıkar çatışması sonucu ve mevcut ekonominin içinde bulunduğu buhran nedeni ile toplumu eskisi gibi yönetememesi, diğerinin ise yönetilenlerin artık eskisi gibi yönetilmek istememesi ve bunu değiştirmek için harekete geçmesi ve mücadelelerini örgütleyerek yükseltmesinden oluştuğunu reddediyordu. Che 1960'lardaki duruma bakarak dünyada devrimci durumu sürekli görüyordu. O'na göre kitleler patlamaya hazır bir dinamit lokumunu gibiydi. Tek gerekli olan dinamit lokumunun fitilini ateşlemektir. Bu yapılanca da devrim hızla gerçekleşecekti. Bunun için etkili bir mücadele metodu seçilmeliydi. Che'ye göre bu da silahlı gerilla eylemleriydi.

Marksist Leninist kitapları okuyan Che, devrimci durumun ne anlama geldiğini anlayamadan ya da anlamazdan gelerek ve o günkü koşulların kalıcı olacağına inanarak objektif değil, subjektif olarak bu tespiti yapmıştı.

İkinci olarak, gerek Küba gerekse Çin devriminden esinlenerek örgütlenmenin ilk olarak kırlarda köylüler arasında yapılması gerektiğini savunuyordu. Che'ye göre işçiler daha sonra örgütlenmeliydi. Özellikle de Latin Amerika devrimlerinin nasıl olması gerektiğini şöyle dile getiriyordu:

"Büyük liderleri bizi yöneten toplumsal yasaları keşfeden iki sınıfın ideolojik gücüne dayanan Latin-Amerika köylülüğü Küba'da olduğu gibi, geleceğin büyük kurtuluş ordusunu yaratacaktır. Kırsal bölgelerde oluşturulan ordu, iktidarı almak için gerekli özne koşullar olgunlaştığında, işçi sınıfıyla birleşip ide-

olojik zenginliğini artırarak kentleri dıştan fethedecektir."

"Arjantinli köylünün davranışları, Perulu köylünüküne, Boliviyalı'nın ki de Ekvatorlu'nunkine benzemez. Ama toprak özlemi hepsinde aynıdır, Latin-Amerika'ya kendine özgü rengini veren onlardır. Başka ülkelerde yaşayan köylüler, Küba'dakilerden daha çok sömürüldüğünden ayaklanmaları olasılığı büyüktür."

Che'nin yukarıda verdiğimiz açıklamalarında açık bir şekilde Marksist sınıf savaşımını nasıl revize ettiğini görüyoruz. Ona göre önce köylüler örgütlenmeli, kurtuluş ordusu oluşturulmalı ve "öznel koşullar oluştuğunda işçi sınıfıyla birleşip" devrim yapılmalıydı. Diğer bir anlamda Che, Latin Amerika'da işçi sınıfının devrime önderlik getirebileceğine inanmıyordu. Çünkü işçiler sayıca çok azdı. Oysa topraksız köylüler çok daha fazlaydı ve "devrimci durum sürekli olduğu" için hızla örgütlenebilirdi Che'ye göre... Bunu da Küba devriminin kısa zamandaki başarısıyla anlatıyordu.

Ancak Che, aynı yazısında Küba devriminin başarısının bir başka nedeninin ABD emperyalizminin Küba'daki gelişmeleri ölçmede yanılmasından kaynaklandığını da açık bir şekilde söylüyordu. Yani ABD emperyalistleri Küba devriminin gidişatından kitlelerin bu kadar radikalleşeceğini tespit edememişlerdi. Ne de olsa Castro, devrim yıllarında ABD emperyalistlerinin ajanlarıyla Küba dağlarında görüşüyordu. Gerek Che, gerekse Castro dağlara gerillacılarla haber yapmaya gelen bu gazetecilerin ABD ajanı olduklarını biliyorlardı.

Che'nin Küba değerlendirmesi bununla bitmiyor.

Üçüncü olarak Che, kahramanların belirleyici rol oynadığına inanmıştı. Küba devriminin başarısını anlatırken en önemli etkenin Fidel Castro olduğunu açıklaması kahramanlar sayesinde devrimlerin yapıldığına olan inancıydı.

Che, Küba devriminden 75 yıl önce kahramanlar teorisinin materyalizme ters bir teori olduğunu ve bu teorisinin Rus Marksistleri Plehanov ve Lenin tarafından yerden yere vurulduğunu, bu düşüncenin Marksizm'le uzaktan yakından ilgili olmadığını ve de maceraperest küçük burjuva aydınların düşüncesi olduğunu bilmiyordu, ya da Marksist diyalektik materyalizmi inkar ederek "sosyalizmi savunuyordu". Yazılarında Lenin'e, Marx'a atıfta bulunan Che, aslında kendi teorilerinin ve uygulamalarının da komünist teoriler ve uygulamalar olduğunu dile getiriyordu. Ancak diyalek-

tik materyalizmi bu kadar çarpıtan birisinin modern-bilimsel komünizmi ne kadar anladığı açıkça okur tarafından da görülebilir.

Che'nin Mirası

Küba devrimi ve Latin Amerika devrimleri için teoriler geliştiren Che, Afrika'ya geçerek bu teorileri uygulamaya başladı. Kongo'da, Angola'da vs. gerilla hareketleri örgütledi.

Devriminden sonra Küba ekonomisini örgütlemeye kalkışan Che'nin daha sonra Castro ile farklı düşünmeye başladığı gözlemlendi. Castro Küba'daki yeni rejimin yaşatılması için bir dizi uzlaşmalar yaparken, Che ise Latin Amerika'daki devrimler için yanıp tutuşuyordu.

Küba'daki bakanlık, parti başkanlığı, ordu komutanlığı ile Küba vatandaşlığından istifa eden Che, Latin Amerika'ya geçti ve orada devrimi başlatmak için çalışmalar yaptı. Küba devriminden çıkardığı derslerle ve aynı metotlarla Boliviya'da köylüler arasında devrimci çalışma başlattı. Ancak Küba devrimi konusunda dersler çıkaran sadece Che değildi. ABD emperyalistleri de Küba devriminden dersler çıkarmıştı. Che Latin Amerika'ya geçmez CIA Boliviya'da özel bir birim oluşturdu. Bu birim Che'nin peşine düştü ve altı aylık gibi kısa bir zamanda Che'nin gerilla birimleri ile çatışmaya başladı. Çatışma sonunda teslim olan Che, yukarıdan gelen faşist emirle kurşuna dizildi.

Che öldürüldükten sonra bile dünyanın birçok yerinde ve de Türkiye'de Che'nin metotlarını ve taktiklerini strateji olarak gören bir dizi örgütler türedi. Bu örgütler emperyalizme karşı savaşırken Che'nin düşüncelerini Marksist-Leninist olarak lanse etmeleri nedeniyle Marksizm ve Leninizm'e aşırı derecede zarar verdiler.

Aradan 37 yıl geçmesine karşın yine de Che'nin düşünceleri ve mücadele metotları emperyalizmin baskısı ve sömürüsüne karşı olan bir dizi gençte hayranlık yaratıyor. Bunun çok iyi farkında olan emperyalist burjuvazi, Che'nin yaşam tarzını modern komünist yaşam tarzına karşı öne çıkarmaktan geri durmuyor.

Che, emperyalizme karşı kır yoksulların başkaldırmasını örgütleyen karizmatik bir liderdi. Che'nin yoksul köylülere yapılan zulme karşı hızla birşeyler yapma arzusu onun sosyal sorunlara ne kadar bilim dışı ve duygusal yaklaştığını gösterdi.

O anti-emperyalist bir devrimci idi. Ancak Che'nin, kısa ve yoğun yaşam süresinde Marksist-Leninist bilimin ne anlama geldiğini anladığı söylenemez.

BİR TESPİT YAZISI

1. Eleştiri ve İşbirliği

Bazı yoldaşlarımızın kafalarında şu mantık var; "Bir grupta, örgütte, bireyle ittifak yapılacaksa, işbirliğine, güçbirliğine gidilecekse karşı tarafa eleştiri yöneltilmemelidir."

Her şey yer ve zaman tarafından şartlandırılmıştır. Yani yer ve zaman şartlarına bağlıdır.

Bir işbirliği belirli bir alanda varılan anlaşma çerçevesinde karşılıklı eleştirileri dışlayabilir. Ama bunu hem tüm anlaşmalar için, hem de tüm alanlarda ileri sürmek yanlıştır.

Anlaşma farklı unsurlar arasında yapılır. Bazen burjuvazi ve proletarya arasında, yani antagonistler arasında olabilir. Dolayısıyla karşılıklı eleştiri olmaması imkansızla iştir. Eğer anlaşmanın bir yönü diğeriyle olan farklılığını yadırgama durumuna gelmezse.

Faşistlerle bir anlaşma yapabilirsin. Bu anlaşma çerçevesinde kamuoyunda onları eleştirmemeyi kabul edebilirsin. Ama bu, senin başkalarını ve başka araçları kullanarak onları eleştirmek, dahası teşhir etmekten geri duracağın veya kendi örgütün içinde bunlarla arandaki antagonizmaya dikkat çekmekten geri duracağın anlamına gelmez. (Faşizme teslim olmak istemiyorsan, anlaşma da amacın son tahlilde onları yenilgiye uğratmaksızın)

Son ele alınan örnekte sorunu aşırı uçlara taşıyarak keskin bir şekilde ortaya koyduk.

Sol, demokrat, devrimci vb. saflarda aranan birliktir de durumlar aynıdır. Farklılık var. Bu farklılıklar eğer gerçek sınıfsal politika farklarından kaynaklanıyorsa (eğer durum buysa), bu farklılıkların gideceği yer neresidir? Zıtlık, çatışma... Eğer farklılıklar gerçek sınıfsal siyaset farklarından kaynaklanmıyorsa, yani üstesinden gelinebilecek farklılıklarsa, birlik siyaseti bunların üstesinden gelmekte kullanılabilir. Ve burada bir parti çatısında birliğe doğru ilerlenir. Mümkündür... Yap, yapmaya çalış ve gör. Ama mesela bu tür farklar burjuvazinin gizli servisleri, ajan güçleri tarafından hareketin birleşmesini önlemek, onu zayıflatmak, onu parçalamak, onu birbirine kırdırmak için icat edilen farklılıklarsa (ki şüphemiz olmasın bu sürekli olarak yapılmaktadır) bunu nasıl önleyeceksin? Bunu önlemenin yolu siyasi değildir. Örgütseldir. Örgütlerin kendilerine çeki düzen vermeleri, saflarını bu ajanlardan temizlemeleri gereklidir. Ama ele aldığımız sorununuz bu değil.

Birlik ve anlaşmaların her şart altında aynı karakteri yoktur. Farklı birlikler, farklı sonuçları amaçlarlar. Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti (AEBCH), emperyalizmin ve işbirlikçilerinin yenilgisini amaçlar. Bizim yaptığımız birliklerin amacı ise, tamamıyla farklıdır. Bunların esas amacı burjuva-emperyalist siyasetlerin kitleler

saflarında teşhiri, işe yaramazlığının devrimcilere ve kitlelere pratik olarak gösterilmesi, AEBCH için zeminin hazırlanmasıdır. Bizden başka kim var Kıbrıs'ta emperyalizme karşı mücadele vermek isteyen? Kiminle AEBCH kuracaksınız? AEBCH sloganı propaganda-ajitasyon sloganı şu anda... Eylem sloganına dönüştüremedik kendisini bir türlü. Türkiye ve Yunanistan (ve İngiltere)'deki arkadaşlarla birlikte bunun siyasi, önder, ortak yapılmasını bile oluşturamıyoruz. - Kendileri kendi ülkelerinde bunu yapmadıkça nasıl olacak da biz de dahil hep birlikte bunu yapabilelim. Bunu elde etmeye çalışıyoruz. Türkiyeliler kimildanıyor. Neden? Ve nasıl olacaktı da eleştiri yapmadan bu sorunu çözecektik?

Sınıfsal olarak ayınlar arasında bir birlik relatif olarak kolay ortaya çıkar. O da ajan faaliyetlerine karşı durma imkanı olduğu oranda. Ama burada şöyle bir sorun vardır; Marksizm, emperyalizm aşamasında işçi hareketi saflarında tam bir zafer kazanmıştır. Tüm yenilgilerimize rağmen durum budur.

Şimdi Lenin'in belirttiği gibi Marksizm adına ortaya çıkmayan kalmadı. Herkes Marksist-Leninist (ML)... Troçkistler bile ML. Bu, bir sürü sorun yaratıyor. Bunların bazılarını burjuvazi yaratıyor. Bilinçli ve planlı ortalığı dağıtmak için bunu yapıyor. Bizi zayıflatmak için bunu yapıyor. Mesela, Leninizm'in bir ilkesi var; "Parti, oportünist unsurlardan arınarak gelişir". İkincisi, parti merkezi ve disiplini olmalı, tüm hareketi bir hedefe burjuvazinin alt edilmesi, proletarya diktatörlüğünün kurulması hedefine yönelmeli. (Bu nedenle oportünist unsurlardan arınmalı, doğru ve partinin bir bütün olarak savunduğu siyasete sahip olmalı.)

O zaman?

O zaman herkes diyor ki benim siyasetim doğru. Yoksa ayrı siyaset olarak olmaz. Ve oportünist, bu siyasete ters unsurlardan arınmalıyım.

Yanlış mı?

Doğru. Hem ilke, hem de doğru bir ilke. Kendimi saf ve disiplinli tutmalıyım. Diğerleriyle ilişkide kendi görüşlerimi savunma hakkım, benim doğruları savunma görevimin bir parçasıdır.

Doğru mu?

Doğru.

Yani?

Yani sorun, kimin ML prensipleri gerçekten doğru anladığı ve de uyguladığı sorundur. Yoksa bu prensipler burjuvazi tarafından bize karşı kullanılabilir, ve kullanılıyor da! ML bayları ML birliğe değil AEBCH'ye çağırıyor, onu bile elde edemiyoruz. Çok ML baylarımız ya! İlkeden taviz vermiyorlar??? İşin aslında hareketin bütününü ele alma yetenekleri yok. ML'nin ABC'sini öğrenememişler. Bunlarla AEBCH kurmak için bunları

eleştirmeyecektik? Hapı yutarız, hapı!

Bakın; bizim her şart altında eleştiri yaptığımız doğru değildir. Biz BDH sürecinde pek çok noktada eleştiri yapmadık. Ortak hedef için eleştiriden uzak durduk. Genel görüşümüzü ortaya koyduk ve var gücümüzle o rezil tiplerin seçilmesi için iş yaptık. Yani bizim her şart altında sürekli eleştiri yapan eleştiri hastası olduğumuz doğru değildir.

Kürt milli hareketine bakın; Türkiye'de bu hareketi her Allah'ın günü eleştirmemiş adam yoktur. 1984 hareketi başladığında hepsi, istisnasız hepsi eleştirdi. Demediğini koymadı. Onları savunan bir tek bizi bulursunuz. Savunan dediysek de işin aslında onların bel kemiğini kıran da bizim hareketimizdir. - Ahmet B. Yoldaşın eleştirilerine bakın. Ama bunun dışında ne zaman eleştirdik biz bu hareketi? Diğerleri adamlar ateşkes yapsa eleştirdi, savaş yapsa eleştirdi. Biz ise dedik ki; bizim zaaflarımız, Kürt köylülerine ulaşma imkanımız yokken bu hareket ne yaparsa yapsın hareketin tümü açısından yararlıdır. Esas düşmanımızı zayıflatır. Biz de kendimize çeki düzen verelim. Kıbrıs'ta bunlara elimizden geleni yaptık. Ama işleri sarp sardıklarında, bir yandan solculuk tasladıklarında, öbür yandan CTP'ye arka çıktıklarında, hatalarını gizlemeye çalışıp, eleştirmemizi engellemeye çalışıp, bunu da AEBCH kurmak adına yaptıklarında gözlerinin yaşına baktık mı? bakmadık. Şartların dikte ettiğini yerine getirdik elimizden geldiğince.

ML'yim diyenler komünist hareketin bir sürü konusunda zararlı siyasetler ortaya koyuyorlar! Eleştirmek şart değil mi? Geçtim eleştirmekten onları alaşağı etmek şart değil mi?

Bu yaklaşımları daha önceden de gördük yoldaşlar.

Yakın bir örnek olarak "7 Örgüt Süreci"nde, YBH, TKP, CTP gibi partilerle bir dizi gruplarla EKİM olarak iş yaparken, bu örgütlerin mevcut halk hareketini geri götürecektir, emperyalizmin çıkar dalaşlarına alet edecek fikirler silsilelerini birlikte iş yapmamıza rağmen KSG'de eleştirdiğimizde bu yoldaşlar da bize aynı argümanla geliyorlardı.

Kıbrıs'taki sağ kanat solcuların bu tür tavırlarını eleştirdiğimizde zevkten dört köşe olunurken, Türkiye'deki sol kanat solcularının hatalı tutumlarını eleştirdiğimizde neden aksi tepkilerle karşılaşıyor KSP?

Bakınız sağdan da soldan da ML'den sapmak, insanı nerelere götürüyor...

Türkiye'deki teşkilatlara saygı duymak, onları sahiplenmek, onlarla gurur duymak adı altında eleştiriye engellemek, adamı YBH ile, CTP ile ikiz kardeş yapıyor ne yazık ki.

Sorun, onları her alanda ve her zaman eleştirip birliği (ama Anti-emperyalist birliği) imkansız kılma-

mak. Siyasette onlarla olmanın yollarını bulmak. Gerekirse onları eleştirmemek. Ama genel ML sorunlarda bunu yapamayız ki. Bu, imkansız. Ve de gereksiz. Bunlar genel sorunlar. Zaten bu konular genel konudur. Sadece şu veya bu hareketi temel almıyor. Onları temel aldığında bile tümünü kapsayacak şekilde genel olarak ortaya konuyor. Onların ortak yönleri ele alınıyor. Bunu yapmazsak ML'yi nasıl savunacağız?

Halbuki, o eleştirilmemesi önerilen arkadaşlar günlük pratik konularda bir de bakmışsın YBH ile birlikte bize karşı saldırı başlatmış. Bu nasıl oluyor? Bakmışsın eleştirinin zararları konusunda ahkam kesenler, sağcılarla birlikte hareket edip bizimle hareket etmeye uzak duruyor. Bu nasıl oluyor?

Olmazla işgal etmemeli. Farklılar arasında eleştiri olmaz, olmamalı demek; olmazla işgaldır ve de bu, aslında bu lafı edenin seni kendi siyasetine çekme aracıdır. Bunun tam tersi de aynı amaçla kullanılabilir. Yani illa eleştireceğim. Ben farklıyım. Birlik olamaz. Bu da kendini ayırarak, senin saflarından adamlara mesaj gönderme, onlara, yapılan eleştiriler üzerinden senin kötülüğünü gösterip seni yıkmaya aracıdır. Yani her bir eleştiri karşıdakini yıkmaya aracıdır. Karşıdakine düşmanlıktır.

Siyaset çetrefilli bir şeydir. Genel prensipleri bile kullanırken yer ve zaman faktörünü unutmuyacaksınız. Herşeyi şartları içinde ele alıp uygulayacaksınız. Devrimci için bir sorun partisi, ikincisi ise kitleler -yani devrim yapımı- işidir. Bunların ne birini ne de diğerini hasır altı edemezsiniz. Sağ kanat senin partini alt üst eder, prensipsiz bir yığın yapar. Sol kanat kitleler dahil hareketin bütününü ele almayı imkansızlaştırır.

Birlikte iş yapılacak olan siyasetlerin eleştirilmemesi, bizi kuyrukçuluğa, güce tapmaya ve kişilikleşmeye, uydu olmaya (keşke siyasetleri doğru olsa da uydu olmaya razıyız biz!) ve kendi siyasetimizden, doğru siyasetten vazgeçmeye götürür. (Eğer siyasetimiz doğru değilse, bunu ortaya koyunuz, sizin doğrularınız nelerdir, bunları da ortaya koyunuz, tartışalım, birlikte doğruyu bulalım).

ML siyasette yapılan hatanın insan canına mal olacağı ve bizi istesek de istemesek de katillerin safına katacağı bir sistemde yaşadığımızı unutmamalıyız.

Eğer bu işte bir orta yol yoksa, hem kendimizi, hem de diğer örgütleri, (hele de devrimci, anti-emperyalist, sosyalist, komünist iddiasındaysalar) hatalarından arındırmak, insanlık görevidir.

Prensiplerimizi öğrenelim. Şartları iyi bilelim... Prensiplerimizi o şartlarda doğru bir şekilde uygulayalım. Biz bunu yapmaya çalışıyoruz.

Devamı gelecek sayıda

Avrupa Sosyal Formu

14-17 Ekim tarihlerinde Londra'da Alexander Palace'da düzenlenen Avrupa Sosyal Formuna 20 bin civarında kişinin katıldığı bildiriliyor.

Avrupa'nın bir çok kentinden ve de dünyanın bir çok ülkesinden gelen konuşmacılar ve katılımcılar bir dizi konularda tartışmalar ve sunuşlar yaptılar.

14 Ekim'de açılışı yapılan Avrupa Sosyal Formu'nda açılış konuşmacıları olarak Londra Belediye Başkanı Ken Livingstone, Sosyal Demokrat Tony Benn ve bazı AB parlamenterleri katıldılar.

Bir dizi sendikacının ve sivil toplum örgütlerinin temsilcilerinin katıldığı seminerlerde ABD insan hakları ve vatandaşlık sorunları, Avrupa'da Müslüman toplulukların sorunları, sürdürülebilir toplum konuları, dünya borçları, nükleer tehlike ve globalleşme şartlarında uluslararası dayanışma konuları ele alındı. Bu konularla ilgili olarak Filistin'den, Irak'tan, Almanya'dan, İtalya'dan, Yunanistan'dan, İrlanda'dan, Belçika'dan, Fransa'dan, Bask bölgesinden ve Türkiye'den konuşmacılar kendi ülkelerindeki çalışmalarını, gözlemlmelerini ve değerlendirmelerini sundular.

Toplantıya katılanlar ve sunucular kendi dillerinde sunuş yaparken 300 kadar gönüllü tercüman da mikrofon ve kulaklıklarla sümiltane tercümanlık yaptılar.

Bu toplantıların yanı sıra dünyanın değişik siyasi partileri de Sosyal Forum haricinde toplantılar düzenlediler. Bu toplantılarda İngiltere sendikalarının aktif rol aldığı da gözlemlendi.

Avrupa Sosyal

Formu'nun bu yılki sponsorlarının İngiliz sendikaları olduğu dikkat çekici idi. Daha bir kaç hafta öncesinde Blair hükümetinin Irak savaşı siyasetini onaylayanlar, aynı sendika ağaları Avrupa Sosyal Formu sırasında demokrat, ilerici ve savaş karşıtı olduklarını açıklayarak iki yüzlülüklerini sergiliyorlardı.

Türkiye'den katılımcılardan Nuray Sancar Avrupa Birliği ve demokrasi bağlamında Türkiye'deki gelişmeleri anlattı. Sancar, Türkiye'de 1983 yılında askeri darbe hükümetinin çıkardığı

örneklerle, AB'nin sosyal politikalara ilişkin ve sendikalara yönelik geçirdiği yasalarla işçilerin haklarının nasıl kısıtlandığını anlattı. Avrupa işçilerinin iş saatlerini artırarak diğer geri bırakılmış ülkelerin işçileri seviyesine indirilmeye çalışıldığını, Volkswagen şirketini örnek göstererek anlattı. AB'deki tekellerin işçileri işyerlerini kapatmakla tehdit ettiğini de vurguladı.

Türkiye'nin AB müktesebatına bağlı olarak işçilerin haklarını Türkiye'de nasıl değiştirdiğini anlatan Sancar 1475 sayılı iş yasası ile işçiler arasında rekabeti körükleyerek işçilere kısa dönemli

sözleşmeleri empoze ederek onların ücretlerinin aşağıya çekildiğini anlattı. Avrupa'da sendikalaşma oranında bir düşüşün gözlemlendiğini işsizliğin arttığını ve küreselleşme ayakları altında IMF'nin Türkiye'ye yaptığı dayatmaları sundu. Sancar işçilerin tekellerin bu uygulamalarına karşı mücadele vermemesi durumunda hepimizi barbarlığın beklediğini söyleyerek konuşmasını tamamladı.

Day-Mer'de Panel

Türkiye'den gelen bazı konuşmacılar Sosyal Forum haricinde paneller de düzenlediler. Day-Mer örgütünün organize ettiği Avrupa Sosyal Formu paneline Tüm-Tis Başkanı Sabri Topçu, Evrensel Kültür

Sanat Dergisi Sorumlusu Aydın Çubukçu, KESK Yönetim Kurulu üyesi Güven Gerçek ve Almanya'dan DİDF başkanı Hüseyin Avgan konuşmacı olarak katıldı. Avrupa Sosyal Formu

katılımları sırasındaki gözlemlmeleri ve geleceğe yönelik kendi düşüncelerini sunan panelistler Sosyal Formun ortaya çıkış nedenlerini ve bugünlerde yaşanan durumu ele aldılar. Sosyalist düşünceden uzak hareketlerin bugünlerde yanlış yollara gittiğini anlatan Çubukçu, işçi sınıfı hareketi içerisinde sosyalizmin eskisi gibi yaygınlığından söz edilemeye-

ceğini söyledi. Sosyal Forumu katılanların büyük çoğunluğunun küçük siyasi ideolojik gruplar olduğunu belirten Çubukçu yine de bu sosyal forumun bir şeylere yaradığını da dile getirdi. Emperyalizmin bugünkü dingsiz hareketinin sonsuza dek devam edemeyeceğini ve mücadelenin sertleşmeye doğru ilerlediğini söyleyen Çubukçu bu mücadelede Türkiye işçi ve emekçilerinin önemli bir rol oynaması için ortamın uygun olduğunu bildirdi.

Tüm-Tis Başkanı Sabri Topçu ise binlerce ve on binlerce insanın bugünlerde bir arayış içerisinde olduğunu söyledi. Bu arayışın temelinde bir dizi baskı ve anti-demokratik politikaların yattığını söyleyen Topçu Türkiye'de sendikalı olmak isteyen işçilerin işsiz bırakıldığını da söyledi. Türkiye'de bazı sendika liderlerinin işçileri sendikalardan uzak tutmak istediğini açıklayan Topçu bunun mümkün olmayacağını hala hazırda sendikalar-

söyledi.

Avrupa Sosyal Formu'nun iki üç ülkenin yönlendirdiği bir Sosyal Forum olduğunu söyleyen KESK Yönetim Kurulu üyesi Güven Gerçek ise altı ülkeden farklı konuşmacıların olmasına rağmen hepsinin de sosyal haklara karşı saldırıyı gündeme getirmelerine dikkat çekti. Konuşmacıların bu sosyal haklara karşı saldırının sınıfsal olduğunu bile söylemediklerini açıklayan Gerçek "sosyal Formun bir nevi yeni sendikacılık yaratma amacı var gibi görünümü" verdiğini söyledi.

Türkiye'deki sendikal harekete de değinen Güven Gerçek emekçilerin tabanda birleşmesinde sıkıntı yaşandığını da söyledi. Türkiye'de kamu işçilerinin iş güvencesinin bir çırpıda kaldırılmak istendiğini anlatan Güven, sendikaların bir dizi konularda ortak hareket etmesi için yoğun çabalar yürüttüğünü bildirdi.

DİDF Başkanı Hüseyin Avgan Avrupa Sosyal Formu'nun ortaya çıkışının Avrupa'da her alanda kısıtlamalara karşın bir hareketin sonucu olarak gündeme geldiğini ve bu

sosyal forumun ister istemez kendini yeni oluşumlara bırakacağını söyledi. Hala hazırda Avrupa'nın bir çok ülkelerinde alternatif siyasi örgütlenmelere gidildiğini anlatan Avgan örnek olarak Almanya'da Alternatif Seçim Platformu'nu, İngiltere'de Respect'i, Hollanda'da değişik siyasi oluşumları gösterdi.

Akel'in Toplantısı

16 Ekim gecesi AKEL İngiltere örgütü de Londra'da bir toplantı düzenleyerek Ekim Devrimi'ni kutladı. Toplantıya KSP'nin de içinde yer aldığı bazı parti ve örgütler de katıldı. Konuşmacı olarak Demiryolu Sendikası (RMT) Başkanı Bob Crow İngiltere'de sendikal mücadele konusunda verilen mücadeleyi ve işçi haklarının korunması ve ilerletilmesi için amansız mücadele verdiklerini anlattı. Margaret Thatcher döneminde işçi dayanışmasının yasaklandığını buna rağmen geçtiğimiz yılda işçi grevlerinde değişik sektörlerdeki işçilerin grevde olan işçilerle nasıl dayanışma yaptıklarını söyledi.

Gecede Kıbrıs Kadınlar Örgütü Genel Sekreteri Cristina Dimitriyadu da konuşma yaparak Ekim Devrimi'nin anlam ve önemini ve kazanımlarını anlattı. Kıbrıs konusuna da değinen Dimitriyadu son dönemde yaşanan Annan planı konusunda AKEL'in düşüncelerini dile getirerek Kıbrıslı Rumların kaygılarını planın ele almadığını söyledi. Kıbrıslı Rum ve Türklerin beraber yaşamak istediğini de söyleyen Dimitriyadu Kıbrıs sorununun çözülmesi için öncelleşmesi gerektiğine vurgu yaptı.

Gecede Kıbrıslı Rum, Türkiyeli ve Bangladeşli değişik korolar ilerici marşlar ve şarkılar söylediler.

Protestolar

16 Ekim Cumartesi gecesi Southwark katedralinde Avrupa Sosyal Formu katılımcılarına konuşma yapmak için gelen Ken Livingstone'a protesto eylemi düzenlendi. "KEN'in

partisi Savaş Partisi" pankartını asan eylemciler toplantıya katılmak isteyen bir çok kişinin dışlandığını da ilan ettiler. Polisi devreye sokan geceyi örgütleyiciler protestocularla polis arasındaki çatışmayı da beraberinde

getirdiler.

Avrupa Sosyal Formu panelleri 17 Ekim Pazar günü öğleye kadar devam etti. Öğleden sonra da Avrupa Sosyal Formuna katılanların yanında birçok İngiliz barışseverin oluşturan 60 bin civarında katılımcı Londra'nın Russel Square bölgesinde toplanarak yağmura rağmen Irak'taki savaşı protesto etmek için Trafalgar Meydanı'na yürüyüş yaptılar.

Kıbrıs'ta
SOSYALIST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 0392 22 70 681

Baskı:Toplumcu Ltd.

Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik/Lefkoşa Tel: 22 74 872

web: www.st-cyprus.co.uk

e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk

SOSYALİST GENÇLİK

Ekim 2004, Yıl:1 Sayı:13

KSP GB Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

GELECEK SOSYALİZMLE

ÖZGÜRLEŞECEK

Yakın Doğu Üniversitesi'nde okul yönetiminin harçlarla ilgili uygulaması karşısında öğrencilerin görüşlerini aldık. Bu röportaj yapılırken, okul yönetimi öğrencilerin talepleri karşısında net tavrını ortaya koymamıştı. Bu tutumun öğrenciyi oyalamak mı yoksa sorunu oldu bittiye getirip üzerini örtmek amaçlı mı olduğunun takdirini duyarlı çevrelere bırakıyoruz.

YDÜ'de Neler Oluyor?

Arin Öztürk (İletişim fakültesi öğrencisi, 23 yaşında)

Okul yönetiminin harçlarla ilgili aldığı yeni karar sizi nasıl etkiledi?

Arin: Öncelikle Yakın Doğu Üniversitesi her ne kadar özel bir üniversite olsa da buraya gelen öğrencinin sosyal, ekonomik yapısı ortadadır. Çoğu işçi, memur, küçük esnaf çocuğudur. Öğrenciler, bu okula gelirlerken, önceki yıllarda alınan kararlar neticesinde geldiler. Örneğin dilimden faydalanarak kendi imkanları çerçevesinde anlaştıkları fiyat ile okula kaydını yaptırıyor öğrenciler. Ayrıca ÖSYM burslu öğrenciler, burslarını kaybettikleri takdirde dönemlik 900 dolar ödeyeceklerinin garantisi ile buraya kayıt yaptırıyorlar. Ancak okul bu konuda yeni kararlar aldı. Örneğin dilimden faydalanarak 1500, 2000, 2500 dolara anlaşılarak kayıt yapan öğrenci, notu 2.00'nin altına düştüğü takdirde

3500 dolar ödemeye mecbur edildi, böyle uygulamalara geçildi. Yine ÖSYM bursluları için bir dönem ücreti burslarını kaybettikleri takdirde 900 dolarken, bu fiyat 1800'e çıkarıldı. Bu da ekonomik açıdan öğrenci üzerinde kötü bir etkiye bulundu ve öğrencilerde bir stres yarattı. Böyle bir uygulama da öğrenci açısından çok zor olduğu için, kabul edilemez bir durumdur.

Bu kararlar ilgili ne tür adımlar atılmalıdır?

Arin: Okulun önceki yıllarda bir nevi taahhüt, teminat gibi bir takım açıklamaları oldu. İşte, "anlaştığın ücretle devam edeceksin" gibi... Ayrıca okulun basmış olduğu broşürlerde ÖSYM bursluları için burslarını kaybettikleri takdirde 900 dolar gibi bir ücret ödeyecekleri yazıyor. Biz, orada taahhüt edilen ücretlerin alınmasını istiyoruz. Bu uygulamanın daha sonra gelecek öğrenciler

için açıklamaların önceden yapılıp, uygulanacaksa onlara uygulanmasını istiyoruz.

Öğrencilerin sorunla ilgili aldıkları tavır yeterli mi ve ne yapılmalı?

Arin: Şu an itibarıyla rektörlükle öğrenci temsilcileri aracılığıyla yapılan görüşmeler çerçevesinde bir takım ön görüşmeler oldu. Ancak rektörlük tarafından gereken cevap verilmedi. Tatmin edici bir cevap verilmedi. Hatta ve hatta öğrenciler oyalanmaya dahi çalışıldı. Şimdi biz rektörlüğe defalarca çıktık ve bir nevi pazarlık havasında bile olsa, anlaşma yollarını aradık ama bulamadık. Durum şunu gösteriyor ki, en mantıklı ve en kesin yol hukuki yol olacaktır ve bu iş mahkemece neticelenecektir. Biz buna inanıyoruz. Bundan başka da şu an için bir çözüm görmüyoruz.

Teşekkürler, mücadelenizde başarılar dileriz.

Arin: Ben teşekkür ederim.

Cihat Yıldırım (Makine Mühendisliği öğrencisi, 22 yaşında)

Okul yönetiminin harçlarla ilgili aldığı yeni karar sizi nasıl etkiledi?

Cihat: Bu kararlar, tamamen öğrencinin aleyhine olan kararlardır. Ben böyle düşünüyorum. Çünkü bize vaadedilen veya yaptığımız akitlerde bizlere sözlü olarak yansıtılan; öğrencinin dört yıl boyunca aynı ücreti ödeyeceği, burs imkanında sorun çıkarılmayacağı gibi birçok vaat idi. Fakat bunlar sadece sözlü akitte kaldı, yazılı akitte görünmedi ve bu öğrenci çok zor duruma sokuluyor. Çünkü çoğu öğrencinin maddi durumu belli. İnsanlar buraya bazı şeyleri göze alarak geldiler. Ve çoğu öğrenci de buna binaen şu anda okulu bırakıp gidiyor. Benim düşüncem, bu

Devamı arka sayfada

KIVILCIM

ÖĞRENCİNİN EĞİTİM HAKKI ELİNDEN ALINAMAZ

Yakın Doğu Üniversitesi'nde yaşanan sorunları geçen sayımızda da dile getirmiştik.

Bu sayımızda da önemle üzerinde durma taraftarıyız.

Çünkü işin özünde, burjuvazinin kendi anayasasında bile "hak" olarak ilan ettiği eğitim hakkının resmen ihlal edilmesi sorunu söz konusudur.

YDÜ'de neler oldu?

Okul yönetimi ani bir kararla geçmişe dönük bir uygulama başlatarak geçmiş dönemden 3 dönem üst üste not ortalaması 2.00'nin altına düşen öğrencinin bursunu kesip, tam ücret ödemeye mecbur etti.

Bu uygulama, okulun tanıtım kılavuzlarında taahhüt ettiği "fiyat garantisi" ilkesine bir aykırılık teşkil ediyor.

Ayrıca, geçmişe dönük kararlar alıp, öğrencileri geçmişte yaptıklarından dolayı adeta cezalandırmanın ve bunu da "eğitim kalitesinin yükseltilmesi" olarak lanse etmeye çalışmanın ne kadar ahlaki olduğunun da sorgulanması gereklidir.

Öğrenciler, burslu olsalar dahi, dönemlik 900 dolar ödemeyi göze alarak okula gelmişlerdir ve bu uygulama öğrenciyi tek kelime ile ters köşeye yatırmaktan başka birşey değildir.

Eğer eğitimin kalitesi hedefleniyor, öğrencilerin başarılı olması niyet ediliyorsa, öncelikle sırf para kazanmak için çok düşük puanla öğrenci kaydı yapılmalıydı.

Mevlana misali, "gel, ne olursan ol gel", ama "yeter ki para ver" mantığı güdüldürse, başarısızlıklar da olacaktır, o pek meşhur "eğitim kalitesi" de düşecektir.

Ticarethanelerin temel amacı maksimum kârı, bu tür uygulamaların eğitim kalitesi vs. ile değil, kâr amacıyla gerçekleştirildiğinin bilince çıkartılması gereklidir.

Öğrenciler, okula verdikleri talepler listesinde, ön kayıtlı öğrenciler için fiyat garantisi verilmesini boşuna istemediler.

Aynı sorunun ön kayıtlı, okulun tabiriyle "dilimli" öğrenciler için de söz konusu olacağını öğrenciler gördüler.

Zaten okul yönetiminin ortaya bir söylenti çıkarması da bunun bir belirtisiydi.

Öğrenciler, tüm bu haksız uygulamalara karşı birleşerek seslerini yükselttiler.

Bir dizi eylem yapıldı.

Bu eylemler basına da yansıdı.

Hatta bazı basın yayın kuruluşları, öğrencilerin bu eylemlerini "YÖK karşıtı eylem" olarak yayınladı.

Burada da insanın aklına "acaba okul yönetiminin haksız uygulamasının üstü bazı basın kuruluşları tarafından örtülme isteniyor ve bu yüzden eylemin içeriği farklı yansıtılıyor" noktası takılıyor.

Öğrenciler, taleplerini birçok kez yönetimle görüştüler.

Rektör Ümit Hassan, öğrenciyi

oyalayıcı tavrıyla dikkat çekti.

Hatta, öğrencilerin AKM'ye yürümek istemesi karşısında öğrencilere konuşan Hassan'ın sinirlenerek bir öğrenciyi hakaret etmesi de öğrencinin yönetimin gözündeki değerini net olarak bir kez daha göstermiş oldu.

Okul yönetimi, taktiki manevralarla öğrencilerin taleplerini revize etmeye ve kendi çıkarına göre dengelemeye gitti.

Öğrencilerin makul talepleri, hatta fazladan hak değil, ellerinden alınan mevcut haklarını istemeleri bile çok görüldü.

Öğrenciler şu anda hala daha oyalanmaktadır.

Bu yazı yazıldığı sırada okul yönetiminin resmi bir açıklama gelmemiştir.

Sonuç olarak öğrenciler mağdur ve bu mağduriyetin önüne geçilmesi için öğrenciler üzerlerine düşeni yapmaya çalışmışlardır.

Öğrencilerin okul içinde bir örgütünün olmaması hak elde etme mücadelesinde bir dezavantaj olmuştur.

Örgütlü bir tavırla görüşmelere gidilseydi, sonuç farklı olur muydu bilemiyoruz ancak daha etkili olacağına inanıyoruz.

Bu aşamadan itibaren, öğrencilerin de belirttiği gibi, hukuki süreci başlatmak tek yol olarak görünmektedir.

Burjuvazinin diktatörlüğünün olduğu bir sistemde burjuvazinin mahkemelerinin yine burjuvazi aleyhine kararlar alıp

almayacağını da garantisi yoktur.

Bu da gözden kaçırılmamalıdır.

Ancak tüm çaba sarfedilmelidir.

Öğrenciler arasında yeni bir eylem geleneğinin tohumlarının atıldığını gözlemlemekteyiz.

Bunun kalıcı olması, örgütlü hale gelmesi durumunda öğrencinin yönetim karşısında daha güçlü olacağına şüphe yoktur.

Bugün bu sorun kendisini yakmasa da, diğer öğrenciler arkadaşlarının mücadelesine destek vermek durumundadırlar.

Çünkü yarın kendilerinin de mağdur olabileceklerini görmelidirler.

Bu bağlamda, sadece YDÜ'deki öğrenciler değil, haksızlığa, adaletsizliğe karşı olan tüm kesimlerin, tüm diğer üniversite öğrencilerinin, öğrenci derneklerinin, kulüplerinin, birliklerinin YDÜ'deki öğrencilere desteğini sunması şarttır.

DAÜ-KÖB başta olmak üzere, emekten, eşitlikten yana olan demokratik kitle örgütleri, sendikalar, partiler öğrencilerin haklı mücadelesinde gereken tavır sergilemelidirler.

Artık emekten yana olduğunu söyleyip de, YDÜ yönetimine okuldaki törenlerde övgüler düzen partiler, onların liderleri, kitleleri şapkalarını önlerine alıp düşünmek durumundadırlar.

Yaşasın Öğrenci Dayanışması!

Yaşasın YDÜ'lü Öğrencilerin Haklı Mücadelesi!

E-mail: kspgb@yahoo.com

Soru

Hükümet krizini kim yaratıyor?

Polemik

Bu adada, iki tarafın solcuları da, milliyetçileri de emperyalizmle birlik konusunda anlaşmışlardır. Sizce?

Üniversite Günlüğü

YDÜ'deki rezilliklere karşı öğrenciye destek verecek kurumlar nerede?

Sinir küpü - Sinir küpü - Sinir küpü - Sinir küpü

Kanal D Ana Haber Bülteni'ndeki haber aynen aşağıdaki gibidir;
"Karnı acıkan köpek kafesinden kaçtı, doğru mutfağa koştu"
Böyle "habercileri" o kafesten kaçan köpek kovalasın inşallah!!!

Kış geldi Türkiye'de ortalığı gene sel götürüyor. Bu arada gecekondlu yıkımları da tam gaz sürüyor.
Adamlar neredeyse evi yıktırın da sel basmasın

evinizi diyecekler.

Haber başlığına bir bakın;

"Belki de sel baskınlarından bıkan vatandaşlar için bir fırsat"

Bunlar "kökten çözüm" öneriyorlarsa, alın ben-den de kökten çözüm;

Sizin iktidarınızı yiksınlar da ne ev yıkımı kalsın ne de sel baskını!

Terbiyesiz adamlar!

İnternette de Özgürlük Mücadelesi

Günümüzde neredeyse her evde bir bilgisayarın olduğu ve bu bilgisayarların çoğunun internet aracılığı ile birbirlerine bağlandıkları, iletişim kurdukları düşünüldüğünde, internet yayınlarının ne kadar büyük bir öneme sahip olduğu daha kolay anlaşılabilir. Artık internete bağlanan herkes bir çok yayına anında ulaşabilmekte, dünyanın diğer ucundaki gelişmelerden anında haberdar olabilmekte, hatta dilediği kişiyle internet üzerinden bilgi ve fikir alışverişinde bulunabilmekte.

Ülkemizde de internetin paylaşım için kullanılmasına güzel bir örnek olan bir site var. Adı OzgurKibris.net. Bundan birkaç ay önce yayına başlayan www.OzgurKibris.net, yani Özgür Kıbrıs internet sitesi, teknolojinin ve bununla birlikte gelişen iletişim araçlarının sunduğu olanakları sosyalizm adına kullanmanın güzel örnek-

lerinden birisi.

Sitede sosyalist yayınlar, devrimci şarkılar ve filmler, sürekli güncellenen haber portalı gibi hizmetlerin yanında bir de tartışma formu bulunmakta. Tartışmalara katılmak için tek yapılması gereken sitedeki "üye ol" bölümünü tıklayıp bir kullanıcı adı ve bir şifre belirlemek. Yüzün üzerinde üyesi olan form-

eden tüm ilerici, demokrat kesimleri için bir tartışma platformu, bir diyalog merkezi, bir bağlantı köprüsü veya bir iletişim ağı olma görevini üslenmeye adaydır.

Özgür bir Kıbrıs için, gelin birlikte tartışıp, birlikte üretelim ve geleceğin Özgür Kıbrıs'ını hep birlikte yaratalım."

Site Kuralları ise şunlar:

"OzgurKibris.net, bir tarafsızlar veya fiktirsizler kulübü değildir.

OzgurKibris.net, Kıbrıs'ın ilerici, demokrat ve devrimci kitlelere yüzünü çevirmiş bir platformdur.

OzgurKibris.net, kendine devrimci Marksist felsefeyi kılavuz olarak almıştır ve yayını bu temellere bağlı kalarak sürdürecektir. Bu Marksist felsefeye karşı olan demokrat ve ilerici kesimlerin OzgurKibris.net'e katılamayacakları anlamına gelmemektedir. Ama benimsediğimiz felsefe, bizleri taraf yapan görüşün temelleridir.

OzgurKibris.net kapıları, sadece her türlü gericiliğe, ırkçılığa ve ayrımcılığa kapalıdır.

OzgurKibris.net üzerinden hiçbir kimse, bir başkasına hakaret edemez veya iftira bulunamaz. Kullanılacak olan dil seviyeli olmalı, ileri sürülecek olan iddiaların bir dayanağı olmalıdır."

Siteye www.OzgurKibris.net adresinden ulaşabilirsiniz.

kararlar tamamen yanlıştır ve yönetimin acilen toplanıp gerçekten ciddi bir şekilde bunu müzakere etmelidir.

Bu kararla ilgili ne tür adımlar atılmalıdır?

Cihat: Birçok eylemlerde bulunduk ama buna rağmen netice çıkmadı. Bundan sonra başka bir yol çizmemiz lazım. Biz öğrenciler olarak uyusarak, sözlü yolla, yönetimle anlaşarak birşeyler yapmaya çalıştık. Ama olmadı. Bundan sonra yapılacak tek şey var, mahkemede hakkımızı aramak... Ve bu da aranacaktır muhakkak.

Öğrencilerin sorunla ilgili aldıkları tavır yeterli mi ve ne yapılmalı?

Cihat: Öğrencilerin sorunla ilgili aldıkları tavır yeterlidir ancak bazı arkadaşlarımız illa ki katılmıyorlar. Eyleme gelen var, gelmeyen var, zamanı uygun olan var, olmayan var vs... Yani öğrencinin aslında bize destek verdiğini biliyoruz. Çünkü biz öğrencilerin haklarını savunmak için oraya gidiyoruz. Siz öğrenci olsanız haklarınızı savunduğumuz için bize destek vermez misiniz? İlla ki verirsiniz. Yani o şekilde destek olan arkadaşlara teşekkür ediyorum. Destek sağladım, bunu hissedebiliyoruz.

Teşekkürler, mücadelenizde başarılar dileriz.

Cihat: Ben teşekkür ederim.

maya çalışılmakta. Site kurucuları kendilerini şu şekilde tanıtıyor bizlere:

"OzgurKibris.net, Kıbrıs adasının bağımsızlığına ve özgürlüğüne inanan bir grup genç tarafından kurulmuştur.

Amacımız son yıllarda adeta sosyal bir devrim yaşayıp, bir çok toplumsal tabuyu yerle bir eden Kıbrıs Gençliği'nin, bu değişimine ve gelişimine bir katkıda bulmaktır.

Bizler inanıyoruz ki, bir toplumun gelişmesinde en önemli faktörlerden bir tanesi de, toplumun fikir alış-verişi yaparak düzeyli bir şekilde tartışması ve daha iyisi için, daha güzeli için birlikte üretip birlikte yol almasıdır.

Bu nedenle, OzgurKibris.net Kıbrıs gençliği ve Kıbrıs'ı vatan olarak kabul

ve ücretlerin yükseltilmesi için mücadele yürütür.

Kapitalizme karşı tek başına iktisadi mücadeleyle proletarya, kendisini sömürüden kurtaramaz. İşçi sınıfının iktisaden ve siyaseten ezilmesinin koşulları, ancak kapitalist üretim ilişkilerinin devrimci politik mücadele yoluyla ortadan kaldırılmasıyla ortadan kaldırılabilir.

Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi, POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I.

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 16

ÇALIŞMA ÜCRETİ II

4. Nominal ücret, işçinin kapitaliste sattığı işgücü karşılığında aldığı para miktarıdır. Gerçek ücret, işçinin geçim araçlarında ifade edilen çalışma ücretidir; bu işçinin para ücreti karşılığında hangi miktarda geçim maddesi ve hizmet satın alabileceğini gösterir. Kapitalizmin gelişmesiyle gerçek ücret düşer.

5. Sendikalarda birleşen işçi sınıfı, işgücünün kısaltılması

KÜNYE: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi Yayın Organıdır. Para ile Satılmaz.